

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEUBNERIANA

EVRIPIDIS
HELENA

EDIDIT

K. ALT

1964

LIPSIAE IN AEDIBVS B. G. TEUBNERI

Sächsische

38 8°

8649

Landesbibl.

ALSTADT MÖGLICHKEITEN DER KUNSTSAMMLUNG

WILHELM VON KLEIST

DRUCK UND VERLAG VON FRIEDRICH TRÖTSCH

1830

ALSTADT MÖGLICHKEITEN DER KUNSTSAMMLUNG

WILHELM VON KLEIST

DRUCK UND VERLAG VON FRIEDRICH TRÖTSCH

1830

ALSTADT MÖGLICHKEITEN DER KUNSTSAMMLUNG

WILHELM VON KLEIST

DRUCK UND VERLAG VON FRIEDRICH TRÖTSCH

1830

ALSTADT MÖGLICHKEITEN DER KUNSTSAMMLUNG

ACADEMIA SCIENTIARVM GERMANICA
BEROLINENSIS

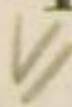
BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

EDITA CONSILIO ATQVE AVCTORITATE
INSTITVTI
GRAECOROMANAЕ ANTIQVITATIS
STVDIIS COLENDIS DESTINATI

LIPSIAE IN AEDIBVS B.G.TEVBNERI MCMLXIV

EVRIPIDIS

HELENA

EDIDIT

KARIN ALT

LIPSIAE IN AEDIBVS B.G.TEVBNERI MCMLXIV

BIBLIOTHECAE TEVBNERIANAE
HVIIS TEMPORIS
REDACTOR: JOHANNES IRMSCHER

HOC VOLVMEN IMPRIMENDVM
CVRAVIT
REIMAR MVELLER

Sächsische
Landesbibliothek
Dresden

ES 7 M

LIZ.-NR. 294/375/11/64

PRINTED IN THE DEMOCRATIC GERMAN REPUBLIC
LIPSIAE: TYPIS B.G.TEVBNERI (III/18/154) · 2237

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΛΕΝΗΣ

Ἡρόδοτος ἴστορεῖ περὶ Ἐλένης καὶ φῆσιν ἐλθεῖν μὲν
ἀντὴν εἰς Αἴγυπτον, καὶ τοῦτο φάσκειν καὶ τὸν Ὄμηρον
ποιοῦντα τὴν Ἐλένην παρέχειν τῷ Τηλεμάχῳ ἐν Ὁδυσ-
σείᾳ τὸ λαθικηδὲς φάρμακον τό οἱ πόρες Πολύδαμ- 5
να Θόωνος παράκοιτις, οὐ μὴν δὲ οὕτως ὡς Εὐριπίδης
φησίν. οἱ μὲν γὰρ πλανωμένην φασὶν αὐτὴν μετὰ τοῦ
Μενελάου μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν καὶ εἰς Αἴγυπτον
παραγενέσθαι κάκεῖθεν πεπορίσθαι τὰ φάρμακα· ὁ δὲ τὴν
μὲν ἀληθῶς Ἐλένην φησὶ μηδ' ὅπωσοῦν ἐλθεῖν εἰς Τροίαν, 10
τὸ εἴδωλον δὲ αὐτῆς. κλέψας γὰρ αὐτὴν ὁ Έρμῆς Ἡρας
βουλῇ Πρωτεῖ τῷ βασιλεῖ τῆς Αἰγύπτου φυλάττειν παρ-
έδωκε· τούτου δὲ θανόντος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεοκλύμενος ἐπει-
ρᾶτο γαμεῖν αὐτήν, ἥ δὲ ἵκετις παρεκάθητο τῷ τοῦ Πρω-
τέως μνήματι. δθεν αὐτῇ ἐπιφαίνεται Μενέλεως, τὰς μὲν 15
ναῦς ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπολέσας, δλίγους δέ τινας τῶν ἔται-
ρων ἐν ἀντρῷ καθειργμένους σώζων. εἰς λόγους δὲ ἐλθόν-
τες καὶ μηχανορραφήσαντες ἀπατῶσι μὲν τὸν Θεοκλύ-
μενον, αὐτοὶ δὲ νηὶ ἐμβάντες ὡς δὴ τῷ Μενέλεῳ θανόντι
κατὰ θάλατταν θύσοντες, εἰς τὴν ἴδιαν διασώζονται. 20

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΛΕΝΗ

ΤΕΥΚΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

ΜΕΝΕΛΕΩΣ

ΓΡΑΥΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ

ΘΕΟΝΟΗ

ΘΕΟΚΛΑΥΜΕΝΟΣ

ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

〈ΘΕΡΑΠΩΝ〉

ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ

ΕΛΕΝΗ

ΕΛΕΝΗ

Νείλον μὲν αὖτε καλλιπάρθενοι δοαί,
δις ἀντὶ δίας φακάδος Αἰγύπτου πέδον
λευκῆς τακείσης χιόνος ὑγραίνει γύας.
Πρωτεὺς δ' ὅτ' ἔξη τῆσδε γῆς τύραννος ἦν,
[Φάρον μὲν οἰκῶν νῆσον, Αἰγύπτου δ' ἄναξ,] 5
δις τῶν κατ' οἶδμα παρθένων μίαν γαμεῖ,
Ψαμάθην, ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἴακον.
τίκτει δὲ τέκνα δισσὰ τοῖσδε δώμασι,
Θεοκλύμενον ἀρσεν' [ὅτι δὴ θεοὺς σέβων
βίον διήνεγκ'] εὐγενῆ τε παρθένον 10
Εἶδώ, τὸ μητρὸς ἀγλάϊσμ' ὅτ' ἦν βρέφος·
ἐπεὶ δ' ἐς ἥβην ἥλιθεν ὠραία γάμων,
καλοῦσιν αὐτὴν Θεονόην· τὰ θεῖα γὰρ
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα πάντ' ἡπίστατο,
προγόνον λαβοῦσα Νηρέως τιμὰς πάρα. 15

5

10

15

EYRIPPILOU

ἡμῖν δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος
Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως· ἔστιν δὲ δὴ
λόγος τις ως Ζεὺς μητέρ' ἔπτατ' εἰς ἐμὴν
Λήδαν κύκνου μορφώματ' ὅρνιθος λαβών,
20 διός δόλιον εὔνην ἐξέπραξ' ὑπ' αἰετοῦ
δίωγμα φεύγων, εἰ σαφῆς οὗτος λόγος.
Ἐλένη δ' ἐκλήθην. ἀ δὲ πεπόνθαμεν κακὰ
λέγοιμ' ἄν· ἥλθον τρεῖς θεαὶ κάλλους πέρι
25 Ἰδαῖον ἐς κενθμῶν· Ἀλέξανδρον πάρα,
Ἡρα Κύπρις τε διογενής τε παρθένος,
μορφῆς θέλουσαι διαπεράνασθαι κρίσιν.
τοῦμὸν δὲ κάλλος, εἰ καλὸν τὸ δυστυχές,
Κύπρις προτείνασ' ως Ἀλέξανδρος γαμεῖ,
νικᾶ. λιπὼν δὲ βούσταθμ' Ἰδαῖος Πάρις
30 Σπάρτην ἀφίκεθ' ως ἐμὸν σχήσων λέχος.
Ἡρα δὲ μεμφθεῖσ' οὖνεκ' οὐ νικᾶ θεάς,
ἐξηρέμωσε τāμ' Ἀλεξάνδρῳ λέχη,
δίδωσι δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ὅμοιώσασ' ἐμοὶ
εἴδωλον ἔμπινον οὐρανοῦ ξυνθεῖσ' ἄπο,
35 Πριάμου τυράννου παιδί· καὶ δοκεῖ μ' ἔχειν,
κενὴν δόκησιν, οὐκ ἔχων. τὰ δ' αὖ Διός
βουλεύματ' ἄλλα τοῖσδε συμβαίνει κακοῖς·
πόλεμον γὰρ εἰσήνεγκεν Ελλήνων χθονὶ
καὶ Φρυξὶ δυστήνοισιν, ως ὅχλον βροτῶν
40 πλήθους τε κονφίσειε μητέρα χθόνα
γνωτόν τε θείη τὸν κράτιστον Ελλάδος.
Φρυγῶν δ' ἐς ἀλκὴν προντέθην ἐγὼ μὲν οὐ,
τὸ δ' ὅνομα τοῦμόν, ἄθλον "Ελλησιν δορός.
λαβὼν δέ μ' Ἔρμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος

ΕΛΕΝΗ

νεφέλη καλύψας — οὐ γὰρ ἡμέλησέ μου
Ζεύς — τόνδ' ἐς οἶκον Πρωτέως ἴδρυσατο,
πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτῶν,
ἀκέραιον ώς σώσαιμι Μενέλεω λέχος.

45

καγὼ μὲν ἐνθάδ' εἴμ', δ' ἄθλιος πόσις
στράτευμ' ἀθροίσας τὰς ἐμὰς ἀναρπαγὰς
θηρᾶ πορευθεὶς Ἰλίου πνογώματα.

50

ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδρίοις
ὅσαισιν ἔθανον· ἥ δὲ πάντα τλᾶσ' ἐγὼ
κατάρατός εἰμι καὶ δοκῶ προδοῦσ' ἐμὸν
πόσιν συνάψαι πόλεμον Ἑλλησιν μέγαν.

55

τί δῆτ' ἔτι ζῶ; θεοῦ τόδ' εἰσήκουντος ἔπος
Ἐρμοῦ, τὸ κλεινὸν ἔτι κατοικήσειν πέδον
Σπάρτης σὸν ἀνδρί, γνόντος ώς ἐς Ἰλίου
οὐκ ἥλθον, ἵνα μὴ λέκτρον ὑποστρώσω τινί.

60

ἔως μὲν οὖν φῶς ἥλιον τόδ' ἔβλεπεν
Πρωτεύς, ἄσυλος ἦ γάμων· ἐπεὶ δὲ γῆς
σκότῳ κέκρυπται, παῖς δὲ τοῦ τεθνηκότος
θηρᾶ γαμεῖν με. τὸν πάλαι δ' ἐγὼ πόσιν
τιμῶσα Πρωτέως μνῆμα προσπίτνω τόδε
ἴκετις, ἵν' ἀνδρὶ τάμα διασώσῃ λέχη,
ώς, εἰ καθ' Ἑλλάδ' ὅνομα δυσκλεές φέρω,
μή μοι τὸ σῶμά γ' ἐνθάδ' αἰσχύνην ὅφλη.

65

ΤΕΥΚΡΟΣ

- τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος;
 Πλούτον γὰρ οἶκος ἄξιος προσεικάσαι,
 70 βασίλειά τ' ἀμφιβλήματ' εὔθροιγκοί θ' ἔδραι.
 ἔα·
 ὡς θεοί, τίν' εἶδον ὅψιν; ἐχθίστην ὁρῶ
 γυναικὸς εἰκὼ φόνιον, ή μ' ἀπώλεσεν
 πάντας τ' Ἀχαιούς. θεοί σ', δσον μίμημ' ἔχεις
 75 Ελένης, ἀποπτύσειαν. εὶ δὲ μὴ 'ν ξένη
 γαίᾳ πόδ' εἰχον, τῷδ' ἀν εὐστόχῳ πτερῷ
 ἀπόλαυσιν εἰκοῦς ἔθανες ἀν Διὸς κόρης.
 ΕΛ. τί δ', ὡς ταλαίπωρ' — δστις ὃν μ' ἀπεστράφης
 καὶ ταῖς ἐκείνης συμφοραῖς ἐμὲ στυγεῖς;
 80 ΤΕ. ἥμαρτον· δργῆ δ' εἶξα μᾶλλον ή με χρῆν·
 μισεῖ γὰρ Ελλὰς πᾶσα τὴν Διὸς κόρην.
 σύγγνωθι δ' ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις, γύναι.
 ΕΛ. τίς δ' εἶ· πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεστράφης πέδον;
 ΤΕ. εἴς τῶν Ἀχαιῶν, ὡς γύναι, τῶν ἀθλίων.
 85 ΕΛ. οὐ τἄρα σ' Ελένην εὶ στυγεῖς θαυμαστέον.
 ἀτὰρ τίς εἶ πόθεν; τίνος δ' αὐδᾶν σε χρή;
 ΤΕ. ὄνομα μὲν ἡμῖν Τεῦκρος, ὁ δὲ φύσας πατὴρ
 Τελαμών, Σαλαμίς δὲ πατρὶς ή θρέψασά με.
 ΕΛ. τί δῆτα Νείλον τούσδ' ἐπιστρέψῃ γύνας;
 90 ΤΕ. φυγὰς πατρώας ἐξελήλαμαι χθονός.
 ΕΛ. τλήμων ἀν εἴης· τίς δέ σ' ἐκβάλλει πάτρας;
 ΤΕ. Τελαμών ὁ φύσας. τίν' ἀν ἔχοις μᾶλλον φίλον;

ΕΛΕΝΗ

- ΕΛ. ἐκ τοῦ; τὸ γάρ τοι πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει.
 ΤΕ. Αἴας μ' ἀδελφὸς ὥλεσ' ἐν Τροίᾳ θανών.
 ΕΛ. πῶς; οὐ τί πον σῷ φασγάνῳ βίον στερεῖς; 95
 ΤΕ. οἰκεῖον αὐτὸν ὥλεσ' ἄλμ' ἐπὶ ξίφος.
 ΕΛ. μανέντ'; ἐπεὶ τίς σωφρονῶν τλαίη τάδ' ἄν;
 ΤΕ. τὸν Πηλέως τιν' οἶσθ' Αχιλλέα γόνον;
 ΕΛ. ναί·
     μνηστήρο ποθ' Ελένης ἥλθεν, ὡς ἀκούομεν.
 ΤΕ. θανὼν δόδ' ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις. 100
 ΕΛ. καὶ δὴ τί τοῦτ' Αἴαντι γίγνεται κακόν;
 ΤΕ. ἄλλου λαβόντος ὅπλ' ἀπηλλάχθη βίον.
 ΕΛ. σὺ τοῖς ἐκείνου δῆτα πήμασιν νοσεῖς;
 ΤΕ. ὁδούνεκ' αὐτῷ γ' οὐξ ξυνωλόμην δμοῦ.
 ΕΛ. ἥλθες γάρ, ὃ ξέν', Ἰλίου κλεινὴν πόλιν; 105
 ΤΕ. καὶ ξύν γε πέρσας αὐτὸς ἀνταπωλόμην.
 ΕΛ. ἥδη γὰρ ἥπται καὶ κατείργασται πνοί;
 ΤΕ. ὥστ' οὐδὲ ἵχνος γε τειχέων εἶναι σαφές.
 ΕΛ. ὡς τλῆμον Ελένη, διὰ σ' ἀπόλληνται Φρύγες.
 ΤΕ. καὶ πρός γ' Αχαιοί· μεγάλα δ' εἴργασται κακά. 110
 ΕΛ. πόσον χρόνον γὰρ διαπεπόρθηται πόλις;
 ΤΕ. ἐπτὰ σχεδόν τι καρπίμους ἐτῶν κύκλους.
 ΕΛ. χρόνον δ' ἐμείνατ' ἄλλον ἐν Τροίᾳ πόσον;
 ΤΕ. πολλὰς σελήνας, δέκα διελθούσας ἔτη.
 ΕΛ. ἥ καὶ γυναικα Σπαρτιᾶτιν εἴλετε; 115
 ΤΕ. Μενέλαος αὐτὴν ἥγ' ἐπισπάσας κόμης.
 ΕΛ. εἴδες σὺ τὴν δύστηνον; ἥ κλύων λέγεις;
 ΤΕ. ὥσπερ σέ γ', οὐδὲν ἥσσον, ὀφθαλμοῖς ὁρῶ.
 ΕΛ. σκοπεῖτε μὴ δόκησιν εἴχετ' ἐκ θεῶν.
 ΤΕ. ἄλλον λόγον μέμνησο, μὴ κείνης ἔτι. 120

EYPPILOU

- ΕΛ. οὗτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ;
ΤΕ. αὐτὸς γὰρ ὅσσοις εἰδόμην καὶ νοῦς ὁρᾶ.
ΕΛ. ἥδη δὲ ἐν οἴκοις σὺν δάμαρτι Μενέλεως;
ΤΕ. οὐκονν ἐν Ἀργεί *γ* οὐδὲ ἐπ' Εὑρώτα ροαῖς.
125 ΕΛ. αἰταῖ· κακὸν τόδ' εἶπας οἵς κακὸν λέγεις.
ΤΕ. ως κεῖνος ἀφανῆς σὺν δάμαρτι κλήζεται.
ΕΛ. οὐ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Λογείοισιν ἦν;
ΤΕ. ἦν, ἀλλὰ χειμῶν ἄλλοσ' ἄλλον ὠρισεν.
ΕΛ. ποίοισιν ἐν νότοισι ποντίας ἀλός;
130 ΤΕ. μέσον περῶσι πέλαγος Αἰγαίου πόρον.
ΕΛ. κακ τοῦδε Μενέλαν οὗτις εἶδ' ἀφιγμένον;
ΤΕ. οὐδείς· θανὼν δὲ κλήζεται καθ' Ελλάδα.
ΕΛ. ἀπωλόμεσθα· Θεστιὰς δὲ ἔστιν κόρη;
ΤΕ. Λήδαν ἔλεξας; οἴχεται θανοῦσα δή.
135 ΕΛ. οὐ πού νιν Ελένης αἰσχρὸν ὠλεσεν κλέος;
ΤΕ. φασίν, βρόχῳ γέ ἄψασαν εὐγενῆ δέοην.
ΕΛ. οἱ Τυνδάρειοι δὲ εἰσὶν οὐκ εἰσὶν κόροι;
ΤΕ. τεθνᾶσι καὶ οὐ τεθνᾶσι· δύο δὲ ἔστον λόγω.
ΕΛ. πότερος δὲ κρείσσων; ὃ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
140 ΤΕ. ἄστροις σφέδεντε φάσ' εἶναι θεώ.
ΕΛ. καλῶς ἔλεξας τοῦτο· θάτερον δὲ τί;
ΤΕ. σφαγαῖς ἀδελφῆς οὖνεκ' ἐκπνεῦσαι βίον.
ἄλις δὲ μύθων· οὐ διπλᾶ χρήζω στένειν.
145 ὃν δὲ οὖνεκ' ἥλθον τούσδε βασιλείους δόμους,
τὴν θεσπιωδὸν Θεονόην χρήζων ἴδεῖν,
σὺ προξένησον, ως τύχω μαντευμάτων,
ὅπῃ νεώς στελλαιμ' ἀν οὗρον πτερόν

ΕΛΕΝΗ

- ἐς γῆν ἐναλίαν Κύπρον, οὗ μ' ἐθέσπισεν
οἰκεῖν Ἀπόλλων, δυρμα τησιωτικὸν
Σαλαμῖνα θέμενον τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας. 150
- ΕΛ. πλοῦς, ὃ ξέν', αὐτὸς σημανεῖ· σὺ δ' ἐκλιπὼν
γῆν τήνδε φεῦγε πρὸν σε παῖδα Πρωτέως
ἰδεῖν, δις ἄρχει τῆσδε γῆς· ἀπεστι δὲ
κυσὶν πεποιθώς ἐν φοναις θηροκτόνοις·
κτείνει γὰρ Ἑλλην' ὅντιν' ἀν λάβῃ ξένον. 155
- ὅτου δ' ἔκατι, μήτε σὺ ζήτει μαθεῖν
ἔγώ τε σιγῶ· τί γὰρ ἀν ὠφελοῖμί σε;
- ΤΕ. καλῶς ἔλεξας, ὃ γύναι· θεοὶ δέ σοι
ἐσθλῶν ἀμοιβὰς ἀντιδωρησαίατο.
Ἐλένη δ' ὅμοιον σῶμ' ἔχουσ' οὐ τὰς φρένας 160
ἔχεις ὁμοίας, ἀλλὰ διαφόρους πολύ.
κακῶς δ' ὅλοιτο μηδ' ἐπ' Εὐρώπα τροπάς
ἔλθοι· σὺ δ' εἴης εὐτυχῆς ἀεί, γύναι.
- ΕΛ. ὃ μεγάλων ἀχέων καταβαλλομένα μέγαν οἶκτον,
ποῖον ἀμιλλαθῷ γόον; ἢ τίνα μοῦσαν ἐπέλιθω 165
δάκρυσιν ἢ θρήνοις ἢ πένθεσιν; ἐ ἐ.
- πτεροφόροι νεάνιδες στρ. α'
- παρθένοι Χθονὸς κόραι
Σειρῆνες, εἴθ' ἐμοῖς γόοις
μόλοιτ' ἔχουσαι Λίβυν 170
- λωτὸν ἢ σύριγγας ἢ φόρ-
μιγγας, αἴλινον, κακοῖς
τοῖς ἐμοῖσι σύνοχα δάκρυα,
πάθεσι πάθεα, μέλεσι μέλεα·
μουσεῖα θρηνήμα- 174
- σι ξυνωδὰ πέμψειε

EYPPIΔΟΥ

175

Φερσέφασσα
φόνια, χάριτας ἵν' ἐπὶ δάκρυσι
παρ' ἐμέθ<εν> ὑπὸ μέλαθρα νύχια
παιᾶνα
νέκυσιν δλομένοις λάβη.

ΧΟΡΟΣ

ἀρτ. α'

κνανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ
ἔτυχον ἔλικά τ' ἀνὰ χλόαν
φοίνικας ἄλιον πέπλους
αὐγαῖσιν ἐν χρυσέαις
τὸ θάλπους' ἀμφὶ δόνακος
ἔρνεσιν τ̄.

185

ἔνθεν οἰκτρὸν ἀνεβόασεν,
ὅμαδον ἔκλυνον, ἄλυρον ἔλεγον,
ὅ τι ποτ' ἔλακεν αἰάγμα-
σι στένουσα, Νύμφα τις
οἴα Ναῖς
ὄρεσι φυγάδα νόμον ἰεῖσα
γοερόν, ὑπὸ δὲ πέτρινα γύαλα
κλαγγαῖσι

190

Πανὸς ἀναβοᾶ γάμους.

στρ. β' ΕΛ.

ἰὼ ἰώ·
θήραμα βαρβάρον πλάτας
Ἐλλανίδες κόραι,
ναύτας Αχαιῶν

ΕΛΕΝΗ

τις ἔμολεν ἔμολε δάκρυα δάκρυσί μοι φέρων.

195

Ίλιον κατασκαφαὶ
πνῷ μέλουσι δαιῶ
δι' ἐμὲ τὰν πολυκτόνον
δι' ἐμὸν δνομα πολύπονον.

Λήδα δ' ἐν ἀγχόναις
θάνατον ἔλαβεν αἰσχύ-
νας ἐμᾶς ὑπ' ἀλγέων.
ο δ' ἐμὸς ἐν ἀλὶ πολυπλανῆς
πόσις ὀλόμενος οἴχεται,
Κάστορός τε συγγόνον τε
διδυμογενὲς ἄγαλμα πατρίδος
ἀφανὲς ἀφανὲς ἵπποκροτα λέ-
λοιπε δάπεδα γυμνάσιά τε
δονακόεντος Εὑρώ-
τα, νεανιᾶν πόνον.

200

205

210

XO.

αἰαῖ αἰαῖ·
ὦ δαίμονος πολυστόνον
μοίρας τε σᾶς, γύναι.

ἀντ. β'

αἰών δυσαιών
τις ἔλαχεν ἔλαχεν, ὅτε σ' ἐτέκετο ματρόθεν
χιονόχρως κύκνου πτερῷ
Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρος.
τί γὰρ ἀπεστί σοι κακῶν;
τίνα δὲ βίοτον οὐκ ἔτλας;
μάτηρ μὲν οἴχεται,
δίδυμά τε Διὸς οὐκ εὐ-
δαιμονεῖ τέκεα φίλα,

215

220

EYRIPILOU

χθόνα δὲ πάτριον οὐχ ὁρᾶς,
διὰ δὲ πόλεας ἔρχεται
βάξις, ἢ σε βαρβάροισι
λέχεσι, πότνια, παραδίδωσιν,
οἱ δὲ σὸς ἐν ἀλλὶ κύμασί τε λέ-
λοιπε βίοτον, οὐδέ ποτ' ἔτι
πάτρια μέλαθρα καὶ τὰν
Χαλκίοικον ὀλβιεῖς.

225

ΕΛ. φεῦ φεῦ, τίς ἡ Φρυγῶν
230 ἥ τίς Ελλανίας ἀπὸ χθονὸς
ἔτεμε τὰν δακρυόεσσαν
Ἰλίῳ πεύκαν;
ἐνθεν ὀλόμενον σκάφος
συναρμόσας οἱ Πριαμίδας
ἔπλευσε βαρβάρῳ πλάτᾳ
τὰν ἐμὰν ἐφ' ἐστίαν,
ἐπὶ τὸ δυστυχέστατον
κάλλος, ως ἔλοι γάμον
<τὸν> ἐμόν· ἢ τε δόλιος
ἢ πολυκτόνος Κύπρις
Δαναΐδαις ἄγουσα θάνατον [Πριαμίδαις],
ὦ τάλαινα συμφορᾶς.
ἢ δὲ χρυσέοις θρόνοις
Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν
Ἡρα τὸν ὠκύπονν
ἔπειμψε Μαιάδος γόνον.

235

240

245

- ὅς με χλοερὰ δρεπομέναν
ἔσω πέπλων δόδεα πέταλα
<τὰν> Χαλκίοικον ὃς [Ἄθαραν] μόλοιμ', 245
ἀναρπάσας δι' αἰθέρος
τάνδε γαῖαν εἰς ἄνολβον
ἔριν ἔριν τάλαιναν ἔθετο
Ποιαμίδαισιν Έλλάδος.
τὸ δ' ἐμὸν ὄνομα παρὰ Σιμοντίοις φοαῖσι 250
μαψίδιον ἔχει φάτιν.
- ΧΟ. ἔχεις μὲν ἀλγείν', οἴδα· σύμφορον δέ τοι
ώς ὁρᾶστα τάναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν.
ΕΛ. φίλαι γυναικες, τίνι πότμῳ συνεζύγην; 255
ἄρ' ἡ τεκοῦσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας;
[γυνὴ γὰρ οὐδὲ Έλληνὶς οὔτε βάρβαρος
τεῦχος νεοσσῶν λευκὸν ἐκλοχεύεται,
ἐνῷ με Λήδαν φασὶν ἐκ Διὸς τεκεῖν.]
τέρας γὰρ ὁ βίος καὶ τὰ πράγματ' ἔστι μον., 260
τὰ μὲν δι' Ἡραν, τὰ δὲ τὸ κάλλος αἴτιον.
εἴθ' ἔξαλειφθεῖσ' ὡς ἄγαλμ' αῆθις πάλιν
αἴσχιον εἶδος ἀντὶ τοῦ καλοῦ λαβον,
καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς κακὰς ἀς νῦν ἔχω
Ἐλληνες ἐπελάθοντο, τὰς δὲ μὴ κακὰς 265
ἔσωζον ὥσπερ τὰς κακὰς σώζουσί μον.
δστις μὲν οὖν ἐς μίαν ἀποβλέπων τύχην
πρὸς θεῶν κακοῦται, βαρὺ μέν, οἰστέον δ' ὅμως.
ἡμεῖς δὲ πολλαῖς συμφοραῖς ἐγκείμεθα.
πρῶτον μὲν οὐκ οὖσ' ἄδικος, εἰμὶ δυσκλεής. 270
καὶ τοῦτο μεῖζον τῆς ἀληθείας κακόν,
δστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται κακά.
ἔπειτα πατρίδος θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς

EUPRIPIDOU

275   ἐς βάρβαρ' ἥθη, καὶ φίλων τητωμένη
δούλη καθέστηκ' οὗσ' ἐλευθέρων ἄπο·
τὰ βαρβάρων γὰρ δοῦλα πάντα πλὴν ἐνός.
ἄγκυρα δ' ἡ μου τὰς τύχας ὕχει μόνη,
πόσιν ποθ' ἥξειν καὶ μ' ἀπαλλάξειν κακῶν—
οὗτος τέθνηκεν, οὗτος οὐκέτ' ἔστι δῆ.

280   μήτηρ δ' ὅλωλε, καὶ φονεὺς αὐτῆς ἐγώ,
ἀδίκως μέν, ἀλλὰ τάδικον τοῦτ' ἔστ' ἐμόν·
δ δ' ἀγλάϊσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἔφυ,
θυγάτηρ ἀνανδρος πολιὰ παρθενεύεται·
τῷ τοῦ Διός δὲ λεγομένῳ Διοσκόρῳ
οὐκ ἔστον. ἀλλὰ πάντ' ἔχουσα δυστυχῆ
τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἔργοισιν οὐ.
τὸ δ' ἔσχατον τοῦτ', εἰ μόλοιμεν ἐς πάτραν,
κλήθροις ἀν εἰργοίμεσθα—Ττὴν ύπ' Ἰλίῳ
δοκοῦντες Ελένην Μενέλεω μ' ἐλθεῖν μέτα†.
εἰ μὲν γὰρ ἔζη πόσις, ἀνεγνώσθημεν ἀν
ἐλθόντες, ἢ φανέρ' ἦν μόνοις, ἐς ξύμβολα.
νῦν δ' οὔτε τοῦτ' ἔστ' οὔτε μὴ σωθῆ ποτε.

295   τί δῆτ' ἔτι ζῶ; τίν' ὑπολείπομαι τύχην;
γάμους ἐλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγάς,
μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρου πρὸς πλουσίαν
τράπεζαν Ιζουσ'; ἀλλ' ὅταν πόσις πικρὸς
ξυνῆ γυναικί, καὶ τὸ σῶμ' ἔστιν πικρόν.
θανεῖν κράτιστον· πῶς θάνοιμ' ἀν οὐ καλῶς;
[ἀσχήμονες μὲν ἀγχόναι μετάρσιοι,

ΕΛΕΝΗ

- κἀν τοῖσι δούλοις δυσπρεπὲς νομίζεται· 300
 σφαγαὶ δ' ἔχουσιν εὐγενές τι καὶ καλόν,
 σμικρὸς δ' ὁ καιρὸς σάρκ' ἀπαλλάξαι βίον.]
 ἐς γὰρ τοσοῦτον ἥλθομεν βάθος κακῶν·
 αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι διὰ τὸ κάλλος εὐτυχεῖς
 γυναῖκες, ἡμᾶς δ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπώλεσεν. 305
- ΧΟ. Έλένη, τὸν ἐλθόνθ', δστις ἐστὶν ὁ ξένος,
 μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσῃς εἰρηκέναι.
- ΕΛ. καὶ μὴν σαφῶς γ' ἔλεξ' ὀλωλέναι πόσιν.
- ΧΟ. πόλλ' ἀν γένοιτο καὶ διὰ φευδῶν σαφῆ.
- ΕΛ. καὶ τάμπαλίν γε τῶνδ' ἀληθείας ἔπη. 310
- ΧΟ. ἐς ξυμφορὰν γὰρ ἀντὶ τάγαθοῦ φέρῃ.
- ΕΛ. φόβος γὰρ ἐς τὸ δεῖμα περιβαλῶν μ' ἄγει.
- ΧΟ. πῶς δ' εὑμενείας τοισίδ' ἐν δόμοις ἔχεις;
- ΕΛ. πάντες φίλοι μοι πλὴν ὁ θηρεύων γάμους.
- ΧΟ. οἶσθ' οὖν δὲ δρᾶσον; μνήματος λιποῦσ' ἔδραν— 315
- ΕΛ. ἐς ποῖον ἔρπεις μῆθον ἢ παραίνεσιν;
- ΧΟ. ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους, ἢ τὰ πάντ' ἐπίσταται,
 τῆς ποντίας Νηρῆδος ἐκγόνου κόρης,
 πνῦθον πόσιν σὸν Θεονόης, εἴτ' ἐστ' ἔτι
 εἴτ' ἐκλέλοιπε φέγγος· ἐκμαθοῦσα δὲ εῦ 320
 πρὸς τὰς τύχας τὸ χάρμα τοὺς γόους τ' ἔχε.
 πρὶν δὲ οὐδὲν δρθῶς εἰδέναι, τί σοι πλέον
 λυπουμένη γένοιτο ἀν; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ·
 τάφον λιποῦσα τόνδε σύμμειξον κόρη
 δύθενπερ εἴσῃ πάντα· τάληθῆ φράσαι
 ἔχουσ' ἐν οἴκοις τοῖσδε, τί βλέπεις πρόσω; 325
 θέλω δὲ κάγῳ σοὶ συνεισελθεῖν δόμους

EYRIPIDOU

καὶ συμπυθέσθαι παρθένου θεσπίσματα·
γυναικα γὰρ δὴ συμπονεῖν γυναικὶ χρή.

- 330 ΕΛ. φίλαι, λόγους ἐδεξάμαν·
βᾶτε βᾶτε δ' ἐς δόμους,
ἀγῶνας ἐντὸς οἰκων
ώς πύθησθε τοὺς ἔμούς.
ΧΟ. θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς.
335 ΕΛ. ἵω μέλεος ἀμέρα.
τίν' ἄρα τάλαινα τίνα δακρού-
εντα λόγον ἀκούσομαι;
ΧΟ. μὴ πρόμαντις ἀλγέων
προλάμβαν', ὅ φίλα, γόονς.
340 ΕΛ. τί μοι πόσις μέλεος ἔτλα;
πότερα δέρκεται φάος
τέθριππά θ' ἀλίον κέλευθά τ' ἀστέρων,
ἢ 'ν νέκυσι κατὰ χθονὸς
345 ΧΟ. τὰν χρόνιον ἔχει τύχαν;
ἔσ τὸ φέρτερον τίθει
τὸ μέλλον, ὅ τι γενήσεται.
ΕΛ. σὲ γὰρ ἐκάλεσα, σὲ δὲ κατόμοσα
τὸν ὑδρόεντι δόνακι χλωρὸν
Εὑρώταν, θανόντος
εἰ βάξις ἔτυμος ἀνδρὸς
ἄδε μοι — τί τάδ' ἀσύνετα;—
φόνιον αἰώρημα
διὰ δέρης ὁρέξομαι
ἢ ξιφοκτόνον διωγμὸν
350 αἵμορρύτον σφαγᾶς
355

ΕΛΕΝΗ

αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς ἄμιλλαν,
θῦμα τριζύγοις θεαῖσι
τῷ τε συρίγγῳ^{ων} ἀοι-
δὰν σεβίζοντι^{τι} Πριαμί-
δᾳ ποτ’ ἀμφὶ βουστάθμους.

XO. ἄλλοσ’ ἀποτροπὰ κακῶν 360
γένοιτο, τὸ δὲ σὸν εὔτυχές.

ΕΛ. ἵω Τροία τάλαινα,
δι’ ἔργ’ ἄνεργ’ ὅλλυσαι μέλεά τ’ ἔτλας.
τὰ δ’ ἐμὰ δῶρα
Κύπριδος ἔτεκε πολὺ μὲν αἷμα,
πολὺ δὲ δάκρυνον. ἄχεά τ’ ἄχεσι,
δάκρυντα δάκρυνσι[ν ἔλαβε], πάθεα ³⁶⁵ *πάθεσι*.
ματέρες τε παῖδας ὅλεσαν,
ἀπὸ δὲ παρθένοι κόμας
ἔθεντο σύγγονοι νεκρῶν Σκαμάνδριον
ἀμφὶ Φρύγιον οἶδμα.

βοὰν βοὰν δ’ Ἑλλὰς 370
ἐκελάδησεν, ἀνοτότυξεν,
ἐπὶ δὲ κρατὶ χέρας ἔθηκεν,
ὄνυχι δ’ ἀπαλόχροα γέννυν
δεῦσε φοινίασι πλαγαῖς.

ὦ μάκαρ’ Ἀρκαδίᾳ ποτὲ παρθένε Καλλιστοῖ, Διός 375
ἄ λεχέων ἐπέβας τετραβάμοσι γυνίοις,
ώς πολὺ ματρὸς ἐμᾶς ἔλαχες πλέον,
ά μορφὰ θηρῶν λαχνογυνίων—
ὅμματι λάβρῳ σχῆμα λεαίνης—

EYRIPPILOU

380   ἐξαλλάξασ' ἄχθεα λύπης·
                       ἄν τέ ποτ' Ἀρτεμις ἐξεχορεύσατο
χρυσοκέρατ' ἔλαφον Μέροπος Τιτανίδα κούραν
καλλοσύνας ἔνεκεν· τὸ δ' ἐμὸν δέμας
ῶλεσεν ὕλεσε πέργαμα Δαρδανίας
δόλομένους τ' Ἀχαιούς.

385

MENELEAOΣ

390   ὥ τὰς τεθρίππους Οἰνομάῳ Πῖσαν κάτα
Πέλοψ ἀμίλλας ἐξαμιλληθεὶς ποτε,
εἴθ' ὕφελες τότ', [ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεοὺς
πεισθεὶς ἐποίεις,] εὐθέως λιπεῖν βίον,
πρὸν τὸν ἐμὸν Ἀτρέα πατέρα γεννῆσαι ποτε,
δις ἐξέφυσεν Ἀερόπης λέκτρων ἄπο
Ἀγαμέμνον' ἐμέ τε Μενέλεων, κλεινὸν ζυγόν·
πλεῖστον γὰρ οἶμαι— καὶ τόδ' οὐ κόμπῳ λέγω—
στράτευμα κώπῃ διορίσαι Τροίαν ἔπι,
395   τύραννος οὐδὲν πρὸς βίαν στρατηλατῶν,
έκοῦσι δ' ἄρξας Ἐλλάδος νεανίαις.
καὶ τοὺς μὲν οὐκέτ' ὄντας ἀριθμῆσαι πάρα,
τοὺς δ' ἐκ θαλάσσης ἀσμένους πεφευγότας,
νεκρῶν φέροντας δινόματ' εἰς οἴκους πάλιν.
400   ἐγὼ δ' ἐπ' οἰδμα πόντιον γλαυκῆς ἀλὸς
τλήμων ἀλῶμαι χρόνον δσονπερ Ἰλίου
πύργους ἔπερσα, καὶ πάτραν χρήζων μολεῖν
οὐκ ἀξιοῦμαι τοῦδε πρὸς θεῶν τυχεῖν.
Λιβύης δ' ἐρήμους ἀξένους τ' ἐπιδρομὰς
405   πέπλευκα πάσας· χῶταν ἐγγὺς ὥ πάτρας,
πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα, κοῦποτ' οὐροιν
ἐσῆλθε λαῖφος ὥστε μ' ἐς πάτραν μολεῖν.

ΕΛΕΝΗ

καὶ νῦν τάλας ναναγὸς ἀπολέσας φίλους
ἔξεπεσον ἐς γῆν τήνδε· ναῦς δὲ πρὸς πέτρας
πολλοὺς ἀριθμοὺς ἄγνυται ναναγίων.

410

τρόπις δ' ἐλείφθη ποικίλων ἀρμοσμάτων,
ἔφ' ἦς ἐσώθην μόλις ἀνελπίστῳ τύχῃ
Ἐλένη τε, Τροίας ἦν ἀποσπάσας ἔχω.

ὄνομα δὲ χώρας ἦτις ἥδε καὶ λεώς
οὐκ οἶδ'· ὅχλον γὰρ ἐσπεσεῖν ἡσχυνόμην
ῶσθ' ἵστορησαι τὰς ἐμὰς δυσχλαινίας,
κρύπτων ὑπ' αἰδοῦς τὰς τύχας. ὅταν δ' ἀνὴρ
πράξῃ κακῶς ὑψηλός, εἰς ἀηθίαν
πίπτει κακίω τοῦ πάλαι δυσδαιμονος.

415

χρεία δὲ τείρει μ'· οὔτε γὰρ σῖτος πάρα
οὔτ' ἀμφὶ χρῶτ' ἐσθῆτες· αὐτὰ δ' εἰκάσαι
πάρεστι ναὸς ἐκβόλοις ἢ ἀμπίσχομαι.
πέπλους δὲ τοὺς πρὸν λαμπρά τ' ἀμφιβλήματα
χλιδάς τε πόντος ἥρπασ'· ἐν δ' ἄντρον μυχοῖς
κρύψας γυναικα τὴν κακῶν πάντων ἐμοὶ

425

ἀρξασαν ἦκω τούς γε περιλελειμμένους
φίλων φυλάσσειν τᾶμ' ἀναγκάσας λέχη.
μόνος δὲ νοστῶ, τοῖς ἐκεῖ ζητῶν φίλοις
τὰ πρόσφορον ἦν πως ἐξερευνήσας λάβω.

ἰδὼν δὲ δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς τόδε
πύλας τε σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίου τινός,
προσῆλθον· ἐλπὶς δ' ἔκ γε πλουσίων δόμων
λαβεῖν τι ναύταις· ἔκ δὲ μὴ ἔχόντων βίον,
οὐδ' εἰ θέλοιεν ὠφελεῖν, ἔχοιεν ἄν.

430

ώή· τίς ἀν πυλωρὸς ἐκ δόμων μόλοι,
δστις διαγγείλειε τᾶμ' ἔσω κακά;

435

ΓΡΑΥΣ

- τίς πρὸς πύλαισιν; οὐκ ἀπαλλάξῃ δόμων
καὶ μὴ πρὸς αὐλείοισιν ἐστηκὼς πύλαις
δχλον παρέξεις δεσπόταις; ή κατθανῇ
440 Έλλην πεφυκώς, οἷσιν οὐκ ἐπιστροφαί.
ME. ὡς γραῖα, ταῦτα· ταῦτ' ἔπη καλῶς λέγεις.
ἔξεστι, πείσομαι γάρ· ἀλλ' ἄνες λόγον.
GR. ἀπελθ· ἐμοὶ γὰρ τοῦτο πρόσκειται, ξένε,
μηδένα πελάζειν τοισίδ' Έλλήνων δόμοις.
445 ME. ἀ· μὴ προσείλει χεῖρα μηδ' ὥθει βίᾳ.
GR. πείθῃ γὰρ οὐδὲν ὅν λέγω, σὺ δ' αἴτιος.
ME. ἀγγειλον εἰσω δεσπόταισι τοῖσι σοῖς.
GR. πικρῶς ἀν οἷμαί γ' ἀγγελεῖν τοὺς σοὺς λόγους.
ME. ναναγός ἦκω ξένος, ἀσύλητον γένος.
450 GR. οἶκον πρὸς ἄλλον νύν τιν' ἀντὶ τοῦδ' ἵθι.
ME. οὕκ, ἀλλ' ἐσω πάρειμι· καὶ σύ μοι πιθοῦ·
GR. δχληρὸς ἵσθ· ὅν· καὶ τάχ' ὠσθήσῃ βίᾳ.
ME. αἴαī· τὰ κλεινὰ ποῦ στί μοι στρατεύματα;
GR. οὐκοῦν ἐκεῖ πον σεμνὸς ἥσθ·, οὐκ ἐνθάδε.
455 ME. ὡς δαῖμον, ὡς ἀνάξι ἡτιμώμεθα.
GR. τί βλέφαρα τέγγεις δάκρυσι; πρὸς τίν' οἰκτρὸς εῖ;
ME. πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς εὐδαιμονας.
GR. οὐκονν ἀπελθὼν δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις;
ME. τίς δ' ἥδε χώρα; τοῦ δὲ βασίλειοι δόμοι;
460 GR. Πρωτεὺς τάδ' οἰκεῖ δώματ', Αἴγυπτος δὲ γῆ.
ME. Αἴγυπτος; ὡς δύστηνος, οἵ πέπλευκ' ἄρα.
GR. τί δὴ τὸ Νείλον μεμπτόν ἐστί σοι γάρος;

ΕΛΕΝΗ

- ME. οὐ τοῦτ' ἐμέμφθην· τὰς ἐμὰς στένω τύχας.
 GR. πολλοὶ κακῶς πράσσουσιν, οὐ σὺ δὴ μόνος.
- ME. ἔστ' οὖν ἐν οἴκοις ὅντιν' ὄνομάζεις ἄναξ; 465
 GR. τόδ' ἔστιν αὐτοῦ μνῆμα, παῖς δ' ἀρχει χθονός.
- ME. ποῦ δῆτ' ἀν εἴη; πότερον ἐκτὸς ἢ 'ν δόμοις;
 GR. οὐκ ἔνδον· Ἐλλησιν δὲ πολεμιώτατος.
- ME. τίν' αἰτίαν σχὼν ἡς ἐπηυρόμην ἔγώ;
 GR. Ἐλένη κατ' οἴκους ἔστι τούσδε ἡ τοῦ Διός. 470
- ME. πῶς φής; τίν' εἶπας μῦθον; αὖθίς μοι φράσον.
 GR. ἡ Τυνδαρὶς παῖς, ἡ κατὰ Σπάρτην ποτ' ἦν.
- ME. πόθεν μολοῦσα; τίνα τὸ πρᾶγμ' ἔχει λόγον;
 GR. Λακεδαιμονος γῆς δεῦρο νοστήσασ' ἄπο.
- ME. πότε; οὐδὲ τί πον λελήσμεθ' ἐξ ἀντρων λέχος; 475
 GR. πρὸν τοὺς Ἀχαιούς, ὃ ξέν', ἐς Τροίαν μολεῖν.
     ἄλλ' ἔρπ' ἀπ' οἴκων· ἔστι γάρ τις ἐν δόμοις
     τύχη, τύραννος ἡ ταράσσεται δόμος.
     καιρὸν γὰρ οὐδέν' ἥλθες· ἦν δὲ δεσπότης
     λάβη σε, θάνατος ξένιά σοι γενήσεται. 480
- εὖνοις γάρ εἰμ' Ἐλλησιν, οὐχ ὅσον πικροὺς
     λόγοις ἔδωκα δεσπότην φοβουμένη.
- ME. τί φῶ; τί λέξω; συμφορὰς γὰρ ἀθλίας
     ἐκ τῶν πάροιθεν τὰς παρεστώσας κλύω,
     εἰ τὴν μὲν αἰρεθεῖσαν ἐν Τροίας ἄγων 485
     ἥκω δάμαρτα καὶ κατ' ἀντρα σφέζεται,
     ὄνομα δὲ ταῦτὸν τῆς ἐμῆς ἔχουσά τις
     δάμαρτος ἄλλῃ τοισίδ' ἐνναίει δόμοις.
     Διὸς δ' ἔλεξε παῖδά νιν πεφυκέναι.
     ἄλλ' ἡ τις ἔστι Ζηνὸς ὄνομ' ἔχων ἀνήρ 490
     Νείλον παρ' ὅχθας; εἰς γὰρ ὅ γε κατ' οὐρανόν.

EΥΡΙΠΙΔΟΥ

Σπάρτη δὲ ποῦ γῆς ἔστι πλὴν ἵνα ρωὶ
τοῦ καλλιδόνακός εἰσιν Εὐρώτα μόνον;
ἀπλοῦν δὲ Τυνδάρειον ὄνομα κλήζεται.

495   Λακεδαιμονος δὲ γαῖα τίς ξυνώνυμος
Τροίας τε; ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω τί χρὴ λέγειν.
πολλοὶ γάρ, ὡς εἴξασιν, ἐν πολλῇ χθονὶ¹
ὄνόματα ταῦτ' ἔχουσι καὶ πόλις πόλει
γυνὴ γυναικί τούτῳ οὐδὲν οὖν θαυμαστέον.

500   οὐδ' αὖ τὸ δεινὸν προσπόλον φευξούμεθα·
ἀνὴρ γὰρ οὐδεὶς ὅδε βάροβαρος φρένας,
δις ὄνομ' ἀκούσας τούτον οὐ δώσει βοράν.
κλεινὸν τὸ Τροίας πῦρ ἐγώ θ' δις ἥψα νιν,
Μενέλαος, οὐκ ἄγνωστος ἐν πάσῃ χθονί.

505   δόμων ἄνακτα προσμενῶ· δισσὰς δέ μοι
ἔχει φυλάξεις· ἦν μὲν ὀμόφρων τις ἦ,
κρύψας ἐμαυτὸν εἶμι πρὸς ναυάγια·
ἦν δ' ἐνδιδῷ τι μαλθακόν, τὰ πρόσφορα
τῆς νῦν παρούσης συμφορᾶς αἰτήσομαι.

510   κακῶν δ' ἔθ' ἡμῖν ἔσχατον τοῖς ἀθλίοις,
ἄλλονς τυράννους αὐτὸν δυτα βασιλέα
βίον προσαιτεῖν· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει.
λόγος γάρ ἔστιν οὐκ ἐμός, σοφὸν δ' ἔπος,
δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἴσχύειν πλέον.

515 X.O.   ἥκουσα τᾶς θεσπιώδοις κόρας,
ἀ κρήζουσ' ἐφάνη τυράννοις
δόμοις, ὡς Μενέλαος οὐ-
πω μελαμφαὲς σίχεται

520   δι' ἔρεβος χθονὶ κρυφθείς,
ἀλλ' ἔτι κατ' οἴδμ' ἄλιον
τρυχόμενος οὐπω λιμένων
ψαύσειεν πατρίας γᾶς,

ΕΛΕΝΗ

ἀλατείᾳ βιότου
ταλαιφρων, ἄφιλος φίλων,
παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς ποτι-
χριμπτόμενος εἰναλίῳ
κώπᾳ Τρωάδος ἐκ γᾶς.

525

ΕΛ. ἥδ' αὖ τάφου τοῦδ' εἰς ἔδρας ἐγὼ πάλιν
στείχω, μαθοῦσα Θεονόης φίλους λόγους,
ἢ πάντ' ἀληθῶς οἶδε· φησὶ δ' ἐν φάει
πόσιν τὸν ἀμὸν ζῶντα φέγγος εἰσορᾶν,
πορθμοὺς δ' ἀλᾶσθαι μυρίους πεπλωκότα
ἐκεῖσε κάκεῖσ' οὐδὲ ἀγύμναστον πλάνοις
ἥξειν, δταν δὴ πημάτων λάβῃ τέλος.
ἐν δ' οὐκ ἔλεξεν, εἰ μολὼν σωθήσεται.
ἐγὼ δ' ἀπέστην τοῦτ' ἐρωτῆσαι σαφῶς,
ἥσθεῖσ' ἐπεί νιν εἴπε μοι σεσωσμένον.
ἔγγὺς δέ νίν που τῆσδ' ἔφασκ' εἶναι χθονός,
ναναγὸν ἐκπεσόντα σὺν παύροις φίλοις.
ὦμοι, πόθ' ἥξεις; ως ποθεινὸς ἀν μόλοις.

535

ἔα, τίς οὗτος; οὐ τί που κρυπτεύομαι
Πρωτέως ἀσέπτον παιδὸς ἐκ βουλευμάτων;
οὐχ ως δρομαία πῶλος ἢ Βάκχη θεοῦ
τάφῳ ξυνάψω κῶλον; ἄγριος δέ τις
μορφὴν ὅδ' ἐστίν, ὃς με θηρᾶται λαβεῖν.

545

ΜΕ. σὲ τὴν ὅρεγμα δεινὸν ἡμιλλημένην
τύμβον πὶ κρηπῖδ' ἐμπύρους τ' ὁρθοστάτας,
μεῖνον· τί φεύγεις; ως δέμας δείξασα σὸν
ἐκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστιθεῖς.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- 550 *ΕΛ.* ἀδικούμεθ', ὃ γυναικες· εἰδγόμεσθα γὰρ
τάφου πρὸς ἀνδρὸς τοῦδε, καὶ μ' ἐλῶν θέλει
δοῦναι τυράννοις δὲ ἐφεύγομεν γάμους.
ΜΕ. οὐ κλῶπές ἐσμεν, οὐχ ὑπηρέται κακῶν.
ΕΛ. καὶ μὴν στολήν γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις.
555 *ΜΕ.* στῆσον, φόβον μεθεῖσα, λαιψηρὸν πόδα.
ΕΛ. ἵστημ', ἐπεί γε τοῦδ' ἐφάπτομαι τόπον.
ΜΕ. τίς εἶ; τίν' ὅψιν σήν, γύναι, προσδέρκομαι;
ΕΛ. σὺ δ' εἶ τίς; αὗτὸς γὰρ σὲ κάμ' ἔχει λόγος.
ΜΕ. οὐπώποτ' εἶδον προσφερέστερον δέμας.
560 *ΕΛ.* ὃ θεοί· θεὸς γὰρ καὶ τὸ γιγνώσκειν φίλονς.
⟨ΜΕ. Έλληνίς εἶ τις ἢ ἐπιχωρία γυνή;⟩
ΕΛ. Έλληνίς· ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
ΜΕ. Ελένη σ' δμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
ΕΛ. ἐγὼ δὲ Μενέλεῳ γε σέ· οὐδ' ἔχω τί φῶ.
565 *ΜΕ.* ἔγνως γὰρ ὁρθῶς ἀνδρα δυστυχέστατον.
ΕΛ. ὃ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας.
ΜΕ. ποίας δάμαρτος; μὴ θίγῃς ἐμῶν πέπλων.
ΕΛ. ἦν σοι δίδωσι Τυνδάρεως, ἐμὸς πατήρ.
ΜΕ. ὃ φωσφόρ' Ἐκάτη, πέμπε φάσματ' εὐμενῆ.
570 *ΕΛ.* οὐ νυκτίφαντον πρόπολον Ἐνοδίας μ' ὁρᾶς.
ΜΕ. οὐ μὴν γυναικῶν γ' εἴς δυοῖν ἐφυν πόσις.
ΕΛ. ποίων δὲ λέκτρων δεσπότης ἄλλων ἐφυς;
ΜΕ. ἦν ἄντρα κεύθει κάκ Φρυγῶν κομίζομαι.
ΕΛ. οὐκ ἔστιν ἄλλη σή τις ἀντ' ἐμοῦ γυνή.
575 *ΜΕ.* οὕ πον φρονῶ μὲν εὖ, τὸ δ' δῆμα μου νοσεῖ;

ΕΛΕΝΗ

- ΕΛ. οὐ γάρ με λεύσσων σὴν δάμαρθ' ὅρāν δοκεῖς;
ΜΕ. τὸ σῶμ' ὅμοιον, τὸ δὲ σαφές μ' ἀποστερεῖ.
ΕΛ. σκέψαι· τί σούνδεῖ; τίς δὲ σοῦ σοφώτερος;
ΜΕ. ἔοικας· οὗτοι τοῦτό γ' ἐξαρνήσομαι.
- ΕΛ. τίς οὖν διδάξει σ' ἄλλος ἢ τὰ σ' ὅμματα; 580
ΜΕ. ἐκεῖ νοσοῦμεν, δτὶ δάμαρτ' ἄλλην ἔχω.
ΕΛ. οὐκ ἥλθον ἐς γῆν Τρωάδ', ἀλλ' εἴδωλον ἦν.
ΜΕ. καὶ τίς βλέποντα σώματ' ἐξεργάζεται;
ΕΛ. αἰδήρ, ὅθεν σὺ θεοπόνητ' ἔχεις λέχη.
ΜΕ. τίνος πλάσαντος θεῶν; ἀελπτα γὰρ λέγεις. 585
- ΕΛ. "Ἡρας, διάλλαγμ', ώς Πάρις με μὴ λάβοι.
ΜΕ. πῶς οὖν ἀν ἐνθάδ' ἥσθ<ά τ'> ἐν Τροίᾳ θ' ἄμα;
ΕΛ. τοῦνομα γένοιτ' ἀν πολλαχοῦ, τὸ σῶμα δ' οὐ.
ΜΕ. μέθες με, λύπης ἄλις ἔχων ἐλήλυθα.
- ΕΛ. λείψεις γὰρ ἡμᾶς, τὰ δὲ κέν' ἐξάξεις λέχη; 590
ΜΕ. καὶ χαῖρέ γ', Ελένη προσφερής ὁδούνεκ' εἶ.
ΕΛ. ἀπωλόμην· λαβοῦσά σ' οὐχ ἔξω πόσιν.
ΜΕ. τούκεῖ με μέγεθος τῶν πόνων πείθει, σὺ δ' οὔ.
ΕΛ. οἱ ἔγώ, τίς ἡμῶν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα;
οἱ φίλτατοι λείπουσί μ' οὐδ' ἀφίξομαι 595
Ἐλληνας οὐδὲ πατρίδα τὴν ἐμήν ποτε.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Μενέλαε, μαστεύων σε κιγχάνω μόλις
πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα,
πεμφθεὶς ἐταίρων τῶν λελειμμένων ὅπο.

- ΜΕ. τί δ' ἔστιν; οὐ πον βαρβάρων συλᾶσθ' ὅπο; 600
ΑΓ. θαῦμ' ἔστ', ἔλασσον τοῦνομ' ἢ τὸ πρᾶγμ' ἔχον.

EYRIPPIAOY

- ME. λέγ'· ώς φέρεις τι τῇδε τῇ σπουδῇ νέον.
- ΑΓ. λέγω πόνους σε μυρίους τλῆναι μάτην.
- ME. παλαιὰ θρηνεῖς πήματ'· ἀγγέλλεις δὲ τί;
- 605 ΑΓ. βέβηκεν ἄλοχος σὴ πρὸς αἰθέρος πτυχὰς
ἀρθεῖσ' ἄφαντος· οὐρανῷ δὲ κρύπτεται
λιποῦσα σεμνὸν ἄντρον οὗ σφ' ἐσώζομεν,
τοσόνδε λέξασ'. ὡς ταλαιπωροὶ Φρύγες
πάντες τ' Ἀχαιοί, δι' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδρίοις
610 ἀκταῖσιν Ἡρας μηχαναῖς ἐθνήσκετε,
δοκοῦντες Ἐλένην οὐκ ἔχοντ' ἔχειν Πάριν.
ἔγὼ δ', ἐπειδὴ χρόνον ἔμειν' ὅσον με χρῆν,
τὸ μόρσιμον σώσασα, πατέρ' ἐς οὐρανὸν
ἀπειμι· φῆμας δ' ή τάλαινα Τυνδαρίς
615 ἄλλως κακὰς ἥκουσεν οὐδὲν αἰτία.
- ὦ χαῖρε, Λήδας θύγατερ, ἐνθάδ' ἥσθ' ἄρα;
ἔγὼ δέ σ' ἄστρων ώς βεβηκυῖαν μυχοὺς
ηγγελλον εἰδὼς οὐδὲν ώς ὑπόπτερον
δέμας φοροίης. οὐκ ἔω σε κερτομεῖν
620 ήμᾶς τόδ' αὖθις, ώς ἄδην ἐν Ἰλίῳ
πόνους παρεῖχες σῷ πόσει καὶ συμμάχοις.
- ME. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο· ξυμβεβᾶσιν οἱ λόγοι
οἱ τῆσδ' ἀληθεῖς. ὡς ποθεινὸς ήμέρα,
η σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν.
- 625 ΕΛ. ὡς φίλτατ' ἀνδρῶν Μενέλεως, ὁ μὲν χρόνος
παλαιός, η δὲ τέρψις ἀρτίως πάρα.
ἔλαβον ἀσμένα πόσιν ἐμόν, φίλαι,
περὶ τ' ἐπέτασα χέρα
φίλιον ἐν μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ.

ΕΛΕΝΗ

- ΜΕ. κάγω σέ· πολλοὺς δ' ἐν μέσῳ λόγους ἔχων
οὐκ οἶδ' ὅποιον πρῶτον ἄρξωμαι τὰ τῦν. 630
- ΕΛ. γέγηθα, κρατὶ δ' ὀρθίους ἐθείρας
ἀνεπτέρωκα καὶ δάκρυ σταλάσσω,
περὶ δὲ γυνία χέρας ἔβαλον, ηδονάν,
ὡς πόσις, ὡς λάβω. 635
- ΜΕ. ὥ φιλτάτα πρόσοψις, οὐκ ἐμέμφθη·
ἔχω τὰ τῆς Διός <τε> λέκτρα Λήδας θ',
ἀν ὑπὸ λαμπάδων κόροι λεύκιπποι
ξυνομαίμονες ὥλβισαν, ὥλβισαν ἐμὲ σέ τε μάταν, 640
θεοὶ δόμων
δ' ἐνόσφισαν. 641a
- ΕΛ. πρὸς ἄλλαν δ' ἐλαύνει
θεός συμφορὰν τᾶσδε κρείσσω.
τὸ κακὸν δ' ἀγαθὸν σέ τε κάμε συνάγαγεν, πόσι,
χρόνιον, ἀλλ' ὅμως ὄναίμαν τύχας. 645
- ΜΕ. ὄναιο δῆτα· ταῦτα δὴ ξυνεύχομαι·
δνοῖν γὰρ ὄντοιν οὐχ δὲν τλήμων, δ δ' οὕ.
- ΕΛ. φίλαι, φίλαι,
τὰ πάρος οὐκέτι στένομεν οὐδὲν ἀλγῶ.

EΥΡΙΠΙΔΟΥ

- 650 πόσιν ἔμὸν ἔχομεν, ἔχομεν δὲ ἔμενον,
ἔμενον ἐκ Τροίας πολυετῆ μολεῖν.
ME. ἔχεις, ἐγώ τε σέ· ἡλίους δὲ μυρίους
μόγις διελθὼν ἥσθόμην τὰ τῆς θεοῦ.
ἔμὰ δὲ δάκρυα χαρμονᾶ πλέον ἔχει
χάριτος ἢ λύπας.
EL. τί φῶ; τίς ἀν τάδ' ἥλπισεν βροτῶν ποτε;
ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς στέρονοις.
ME. καγὼ σὲ τὴν δοκοῦσαν Ἰδαίαν πόλιν
μολεῖν Ἰλίου τε μελέοντος πύργους.
660 πρὸς θεῶν, δόμων πῶς τῶν ἔμῶν ἀπεστάλης;
EL. ἐ ε· πικρὰν ἐς ἀρχὰν βαίνεις,
ἐ ε· πικρὰν δ' ἐρευνᾶς φάτιν.
ME. λέγ· ως ἀκουστὰ πάντα δῶρα δαιμόνων.
EL. ἀπέπτυσα μὲν λόγον, οἶνον οἶνον ἐσοίσομαι.
665 *ME.* δόμως δὲ λέξον· ἥδυ τοι μόχθων κλύειν.
EL. οὐκ ἐπὶ λέκτρᾳ βαρβάρου νεανία
πετομένας κώπας,
πετομένου δ' ἐρωτος ἀδίκων γάμων . . .
ME. τίς <γάρ> σε δαιμῶν ἢ πότμος συλᾶ πάτρας;
670 *EL.* ὁ Διὸς ὁ Διός, ὦ πόσι, <Μαίας τε> παῖς
μ' ἐπέλασεν Νεέλω.
ME. θαυμαστά. τοῦ πέμψαντος; ὦ δεινοὶ λόγοι.
EL. κατεδάκρυσα καὶ βλέφαρον ὑγραίνω
δάκρυσιν· ἀ Διός μ' ἄλοχος ὠλεσεν.
675 *ME.* Ἡρα; τί νῷν χρήζουσα προσθεῖναι κακόν;

ΕΛΕΝΗ

- ΕΛ. ὥμοι ἐμῶν δεινῶν, λούτρων καὶ κοητῶν,
    ἴνα θεαὶ μορφὰν
    ἔφαιδρυναν, ἔνθεν ἔμολεν κρίσις.
- ΜΕ. τάδ' ἐς κρίσιν σοι τῶνδ' ἔθηχ' "Ηρα κακά;
ΕΛ. Πάριν ως ἀφέλοιτο . . . ΜΕ. πῶς; αῦδα. 680
- ΕΛ. Κύπρις φί μ' ἐπένευσεν . . . ΜΕ. φί τλάμον.
- ΕΛ. τλάμων, τλάμων· ὡδ' ἐπέλασ' Αἰγύπτῳ.
- ΜΕ. εἰτ' ἀντέδωκ' εἴδωλον, ως σέθεν κλύω.
- ΕΛ. τὰ δὲ <σὰ> κατὰ μέλαθρα πάθεα πάθεα, μᾶ-
    τερ, οἱ γώ. ΜΕ. τί φῆς; 685
- ΕΛ. οὐκ ἔστι μάτηρ· ἀγχόνιον δὲ βρόχον
    δι' ἐμὰν κατεδήσατο δύσγαμος αἰσχύναν.
- ΜΕ. ὥμοι· θυγατρὸς δ' Ερμιόνης ἔστιν βίος;
- ΕΛ. ἄγαμος ἄτεκνος, φί πόσι, καταστένει
    γάμων [ἄγαμον] αἰσχύναν. 690
- ΜΕ. φί πᾶν κατ' ἄκρας δῶμ' ἐμὸν πέρσας Πάρις,
    τάδε καὶ σὲ διώλεσε μυριάδας τε
    χαλκεόπλων Δαναῶν.
- ΕΛ. ἐμὲ δὲ πατρίδος ἀπὸ κακόποτμον ἀραιάν
    ἔβαλε θεὸς ἀπό <τε> πόλεος ἀπό τε σέθεν,
    ὅτε μέλαθρα λέχεά τ' ἔλιπον οὐ λιποῦσ'
- ἐπ' αἰσχροῖς γάμοις.
- ΧΟ. εἰ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τύχης εὐδαιμονος
    τύχοιτε, πρὸς τὰ πρόσθεν ἀρκέσειεν ἄν.

EYRIPILOU

- 700 *AG.* Μενέλαε, κάμοὶ πρόσδοτον τῆς ἡδονῆς,
ἢν μανθάνω μὲν καύτος, οὐ σαφῶς δ' ἔχω.
ME. ἀλλ', ὃ γεραιέ, καὶ σὺ κοινώνει λόγων.
AG. οὐχ ἡδε μόχθων τῶν ἐν Ἰλίῳ βραβεύς;
ME. οὐχ ἡδε, πρὸς θεῶν δ' ἡμεν ἡπατημένοι,
705 νεφέλης ἄγαλμ' ἔχοντες ἐν χεροῖν λυγρόν.
AG. τί φῆς;
νεφέλης ἄρ' ἄλλως εἴχομεν πόνους πέρι;
ME. "Ἡρας τάδ' ἔργα καὶ θεῶν τρισσῶν ἔρις.
AG. ἥ δ' οὖσ' ἀληθῶς ἐστιν ἡδε σὴ δάμαρ;
710 *ME.* αὗτη· λόγοις [δ']έμοῖσι πίστευσον τάδε.
AG. ὃ θύγατερ, ὁ θεὸς ως ἔφυ τι ποικίλον
καὶ δυστέκμαρτον. εῦ δὲ πόλλα ἀναστρέψει
ἐκεῖσε κάκεῖσ' ἀναφέρων· ὁ μὲν πονεῖ,
ὁ δ' οὐ πονήσας αὖθις ὅλλυται κακῶς,
715 βέβαιον οὐδὲν τῆς ἀεὶ τύχης ἔχων.
σὺ γὰρ πόσις τε σὸς πόνων μετέσχετε,
σὺ μὲν λόγοισιν, ὁ δὲ δορὸς προθυμίᾳ.
σπεύδων δ' ὅτ' ἔσπευδ' οὐδὲν εἶχε· νῦν δ' ἔχει
αὐτόματα πράξας τάγαθ' εὐτυχέστατα.
720 οὐκ ἄρα γέροντα πατέρα καὶ Διοσκόρῳ
ἥσχυνας, οὐδ' ἔδρασας οἴα κλῆζεται.
νῦν ἀνανεοῦμαι τὸν σὸν ὑμέναιον πάλιν
καὶ λαμπάδων μεμνήμεθ' ἀς τετραόροις
ἴπποις τροχάζων παρέφερον· σὺ δ' ἐν δίφροις
725 ξὺν τῷδε νύμφῃ δῶμ' ἔλειπες ὅλβιον.

ΕΛΕΝΗ

κακὸς γὰρ δστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν
καὶ ξυγγέγηθε καὶ συνωδίνει κακοῖς.
ἔγὼ μὲν εἴην, καὶ πέφυχ' ὅμως λάτοις,
ἐν τοῖσι γενναίοισιν ἡριθμημένος
δούλοισι, τοῦνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον,
τὸν νοῦν δέ κρεῖσσον γὰρ τόδ' ἢ δυοῖν κακοῖν
ἔν' ὅντα χρῆσθαι, τὰς φρένας τ' ἔχειν κακὰς
ἄλλων τ' ἀκούειν δοῦλον ὅντα τῶν πέλας.

ΜΕ. ἄγ', ὦ γεραιέ, πολλὰ μὲν παρ' ἀσπίδα
μοχθήματ' ἐξέπλησας ἐκπονῶν ἐμοί,
καὶ νῦν μετασχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας
ἄγγειλον ἐλθών τοῖς λελειμμένοις φίλοις
τάδ' ως ἔχονθ' ηὔρηκας οἵ τ' ἐσμὲν τύχης,
μένειν τ' ἐπ' ἀκταῖς τούς τ' ἐμοὺς καραδοκεῖν
ἀγῶνας οἱ μένουσιν οὓς ἐλπίζομεν,
καὶ τήνδε πως δυναίμεθ' ἐκκλέψαι χθονός,
φρουρεῖν δπως ἀν εἰς ἐν ἐλθόντες τύχης
ἐκ βαρβάρων σωθῶμεν, ἢν δυνώμεθα.

ΑΓ. ἔσται τάδ', ὥναξ. ἀλλά τοι τὰ μάντεων
ἔσειδον ώς φαῦλ' ἔστι καὶ ψευδῶν πλέα.
οὐδ' ἢν ἄρ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐμπύρον φλογὸς
οὔτε πτερωτῶν φθέγματ' εὐηθες δέ τοι
τὸ καὶ δοκεῖν ὅρνιθας ὠφελεῖν βροτούς.
Κάλχας γὰρ οὐκ εἴπ' οὐδ' ἐσήμηνε στρατῷ
νεφέλης ὑπερθνήσκοντας εἰσορῶν φίλους
οὐδ' Ἐλενος, ἀλλὰ πόλις ἀνηρπάσθη μάτην.
εἴποις ἀν· οὕνεχ' δ θεός οὐκ ἡβούλετο·

730

735

740

745

750

- τί δῆτα μαντευόμεθα; τοῖς θεοῖσι χρὴ
θύοντας αἰτεῖν ἀγαθά, μαντείας δ' ἐᾶν·
βίου γὰρ ἄλλως δέλεαρ ηὔρεθη τόδε,
κούδεις ἐπλούτησ' ἐμπύροισιν ἀργὸς ὅν·
γνώμη δ' ἀρίστη μάντις ή τ' εὐβουλία.
- ΧΟ. ἐξ ταῦτο κάμοὶ δόξα μάντεων πέρι
χωρεῖ γέροντι· τοὺς θεοὺς ἔχων τις ἀν
φίλους ἀρίστην μαντικὴν ἔχοι δόμοις.
- ΕΛ. εἴεν· τὰ μὲν δὴ δεῦρος ἀεὶ καλῶς ἔχει.
ὅπως δ' ἐσώθης, ὡς τάλας, Τροίας ἄπο,
κέρδος μὲν οὐδὲν εἰδέναι, πόθος δέ τις
τὰ τῶν φίλων φίλοισιν αἰσθέσθαι κακά.
- 765 ΜΕ. ή πόλλος ἀνήρον μ' ἐνὶ λόγῳ μᾶς θ' ὁδῷ.
τί σοι λέγοιμος ἀν τὰς ἐν Αἰγαίῳ φθορὰς
τὰ Ναυπλίου τ' Εὐβοϊκὰ πυροπολήματα
Κρήτην τε Λιβύην θ' ἀς ἐπεστράφην πόλεις,
σκοπιάς τε Περσέως· οὐ γὰρ ἐμπλήσαιμί σ' <ἀν>
μύθων, λέγων τὸν σοι κάκον ἀλγοίην ἔτι,
πάσχων τὸν ἔκαμνον· δις δὲ λυπηθεῖμεν ἀν.
- ΕΛ. κάλλιον εἶπας ή σ' ἀνηρόμην ἔγώ.
ἐν δ' εἰπὲ πάντα παραλιπών, πόσον χρόνον
πόντον πλινθοῖς ἄλιον ἐφθείρουν πλάνον;
- 775 ΜΕ. ἐνιαυσίων πρὸς τοῖσιν ἐν Τροίᾳ δέκα
ἔτεσι διῆλθον ἐπτὰ περιδρομὰς κύκλων.
- ΕΛ. φεῦ φεῦ· μακρόν γ' ἔλεξας, ὡς τάλας, χρόνον·
σωθεὶς δ' ἐκεῦθεν ἐνθάδε τῇλθες ἐς σφαγάς.
- ΜΕ. πῶς φήσ; τί λέξεις; ὡς μ' ἀπώλεσας, γύναι.

ΕΛΕΝΗ

- ΕΛ. φεῦγ' ὡς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαχθεὶς χθονός. 780
 θανῇ πρὸς ἀνδρὸς οὗ τάδ' ἐστὶ δώματα.
- ΜΕ. τί χρῆμα δράσας ἄξιον τῆς συμφορᾶς;
 ΕΛ. ἥκεις ἄελπτος ἐμποδὼν ἐμοῖς γάμοις.
- ΜΕ. ᾧ γὰρ γαμεῖν τις τάμ' ἐβουλήθη λέχη;
 ΕΛ. ὅβριν θ' ὑβρίζειν εἰς ἔμ', ἦν ἔτλην ἐγώ. 785
- ΜΕ. ἵδιᾳ σθένων τις ᾧ τυραννεύων χθονός;
 ΕΛ. δις γῆς ἀνάσσει τῆσδε Πρωτέως γόνος.
- ΜΕ. τόδ' ἐστ' ἐκεῖν' αἴνιγμ' ὃ προσπόλον κλύω.
 ΕΛ. ποίοις ἐπιστὰς βαρβάροις πυλώμασιν;
- ΜΕ. τοῖσδ', ἔνθεν ὥσπερ πτωχὸς ἐξηλαυνόμην. 790
 ΕΛ. οὐ που προσήγεις βίοτον; ὃ τάλαιν' ἐγώ.
- ΜΕ. τοῦργον μὲν ἦν τοῦτ', ὄνομα δ' οὐκ εἶχεν τόδε.
 ΕΛ. πάντ' οἶσθ' ἄρ', ως ἔοικας, ἀμφ' ἐμῶν γάμων.
- ΜΕ. οἴδ' · εἰ δὲ λέκτρα διέφυγες τάδ' οὐκ ἔχω.
 ΕΛ. ἄθικτον εὖνὴν ἴσθι σοι σεσωσμένην. 795
- ΜΕ. τίς τοῦδε πειθώ; φίλα γάρ, εἰ σαφῆ λέγεις.
 ΕΛ. δρᾶς τάφον τοῦδ' ἀθλίους ἔδρας ἐμάς;
- ΜΕ. δρῶ, τάλαινα, στιβάδας, ὃν τί σοὶ μέτα;
 ΕΛ. ἐνταῦθα λέκτρων ἰκετεύομεν φυγάς.
- ΜΕ. βωμοῦ σπανίζουσ' ἢ νόμοισι βαρβάροις;
 ΕΛ. ἐρρύεθ' ἡμᾶς τοῦτ' ἴσον ναοῖς θεῶν. 800
- ΜΕ. οὐδ' ἄρα πρὸς οἴκους ναυστολεῖν <σ'> ἐξεστί μοι;
 ΕΛ. ξίφος μένει σε μᾶλλον ἢ τοῦμὸν λέχος.
- ΜΕ. οὕτως ἀν εἴην ἀθλιώτατος βροτῶν.
 ΕΛ. μή ννν καταιδοῦ, φεῦγε δ' ἐκ τῆσδε χθονός. 805
- ΜΕ. λιπών σε; Τροίαν ἐξέπερσα σὴν χάριν.
 ΕΛ. κρεῖσσον γὰρ ἦ σε τάμ' ἀποκτεῖναι λέχη.

EYRIPPILOU

- ΜΕ. ἄνανδρά γ' εἶπας Ἰλίου τ' οὐκ ἔξια.
ΕΛ. οὐκ ἀν κτάνοις τύραννον, δ σπεύδεις ἵσως.
- 810 ΜΕ. οὗτοι σιδήρῳ τρωτὸν οὐκ ἔχει δέμας;
ΕΛ. εἴσῃ· τὸ τολμᾶν δ' ἀδύνατ' ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.
ΜΕ. σιγῇ παράσχω δῆτ' ἐμὰς δῆσαι χέρας;
ΕΛ. ἐς ἅπορον ἥκεις· δεῖ δὲ μηχανῆς τινος.
ΜΕ. δρῶντας γὰρ ἦ μὴ δρῶντας ἥδιον θανεῖν.
815 ΕΛ. μέντος ἔστιν ἐλπίς, ἦ μόνη σωθεῖμεν ἀν.
ΜΕ. ὀνητὸς ἦ τολμητὸς ἦ λόγων ὅποι;
ΕΛ. εἰ μὴ τύραννός <σ'> ἐκπύθοιτ' ἀφιγμένον.
ΜΕ. ἐρεῖ δὲ τίς μ'; οὐ γνώσεταί γ' ὃς εἰμ' ἐγώ.
ΕΛ. ἔστ' ἐνδον αὐτῷ ξύμμαχος θεοῖς ἵση.
- 820 ΜΕ. φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἴδρυμένη;
ΕΛ. οὐκ, ἀλλ' ἀδελφή· Θεονόην καλοῦσί νιν.
ΜΕ. χρηστήριον μὲν τοῦνομ'· δ τι δὲ δρᾶ φράσον.
ΕΛ. πάντ' οἶδ', ἐρεῖ τε συγγόνῳ παρόντα σε.
ΜΕ. θνήσκοιμεν ἀν· λαθεῖν γὰρ οὐχ οἶόν τέ μοι.
- 825 ΕΛ. εἰ πως ἀν ἀναπείσαιμεν ἴκετεύοντέ νιν—
ΜΕ. τί χρῆμα δρᾶσαι; τίν' ὑπάγεις μ' ἐς ἐλπίδα;
ΕΛ. παρόντα γαίᾳ μὴ φράσαι σε συγγόνῳ.
ΜΕ. πείσαντε δ' ἐκ γῆς διορίσαιμεν ἀν πόδα;
ΕΛ. κοινῇ γ' ἐκείνῃ ὁρδίως, λάθρᾳ δ' ἀν οὕ.
- 830 ΜΕ. σὸν ἔργον, ὡς γυναικὶ πρόσφορον γυνή.
ΕΛ. ὡς οὐκ ἄχρωστα γόνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν.
ΜΕ. φέρ', ἦν δὲ δὴ νῶν μὴ ἀποδέξηται λόγους;
ΕΛ. θανῆ· γαμοῦμαι δ' ἡ τάλαιν' ἐγὼ βίᾳ.
ΜΕ. προδότις ἀν εἴης· τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις.

ΕΛΕΝΗ

- ΕΛ. ἀλλ' ἄγνὸν ὅρκον σὸν κάρα κατώμοσα . . . 835
 ΜΕ. τί φῆς; θανεῖσθαι; κοῦποτ' ἀλλάξεις λέχη;
 ΕΛ. ταῦτῷ ξίφει γε· κείσομαι δὲ σοῦ πέλας.
 ΜΕ. ἐπὶ τοῖσδε τοίνυν δεξιᾶς ἐμῆς θύγε.
 ΕΛ. ψαύω, θανόντος σοῦ τόδ' ἐκλείψειν φάος.
 ΜΕ. κάγῳ στερηθεὶς σοῦ τελευτήσω βίον. 840
 ΕΛ. πῶς οὖν θανούμεθ' ὥστε καὶ δόξαν λαβεῖν;
 ΜΕ. τύμβουν πὶ νώτῳ σὲ κτανὼν ἐμὲ κτενῶ.
 πρῶτον δ' ἀγῶνα μέγαν ἀγωνιούμεθα
 λέκτρων ὑπὲρ σῶν. οὐ δὲ θέλων ἵτῳ πέλας·
 τὸ Τρωικὸν γὰρ οὐ καταισχυνῶ κλέος 845
 οὐδὲ Ελλάδ' ἐλθὼν λήψομαι πολὺν ψόγον,
 ὅστις Θέτιν μὲν ἐστέρηστ' Αχιλλέως,
 Τελαμωνίου δ' Αἴαντος εἰσεῖδον σφαγάς,
 τὸν Νηλέως τ' ἄπαιδα· διὰ δὲ τὴν ἐμὴν
 οὐκ ἀξιώσω κατθανεῖν δάμαρτ' ἐγώ; 850
 μάλιστά γ'. εἰ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ σοφοί,
 εὔψυχον ἄνδρα πολεμίων θανόνθ' ὅπο
 κούφη καταμπίσχουσιν ἐν τύμβῳ χθονί,
 κακοὺς δ' ἐφ' ἔρμα στερεὸν ἐκβάλλουσι γῆς.
 ΧΟ. ὡς θεοί, γενέσθω δή ποτ' εὐτυχὲς γένος 855
 τὸ Ταντάλειον καὶ μεταστήτῳ κακῶν.
 ΕΛ. οἱ ἐγὼ τάλαινα· τῆς τύχης γὰρ ὡδ' ἔχω.
 Μενέλαε, διαπερράγμεθ'· ἐκβαίνει δόμων
 ἡ θεσπιωδὸς Θεονόη· κτυπεῖ δόμος
 κλήθρων λυθέντων. φεῦγ'· ἀτὰρ τί φευκτέον; 860
 ἀποῦσα γάρ σε καὶ παροῦσ' ἀφιγμένον
 δεῦρος οἰδεν· ὡς δύστηνος, ὡς ἀπωλόμην.

EYPPIΔΟΥ

Τοοίας δὲ σωθεὶς κάπὸ βαρβάρου χθονὸς
ἐς βάρβαρόν ἐλθὼν φάσγαν' αὖθις ἐμπεσῆ.

ΘΕΟΝΟΗ

- 865   ἥγοῦ σύ μοι φέρουσα λαμπτήρων σέλας,
θείου δέ, σεμνὸν θεσμόν, αἰθέρος μυχούς,
ώς πνεῦμα καθαρὸν οὐρανοῦ δεξώμεθα·
σὺ δ' αὖ κέλευθον εἴ τις ἔβλαψεν ποδὶ¹
στείβων ἀνοσίω, δὸς καθαρσίω φλογί,
κροῦσον δὲ πεύκην, ἵνα διεξέλθω, πάρος.
νόμον δὲ τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀποδοῦσαι πάλιν
ἔφεστιον φλόγυντος δόμους κομίζετε.
- 870   Ελένη, τί τάμὰ πῶς ἔχει θεσπίσματα;
ῆκει πόσις σοι Μενέλεως δδ' ἐμφανής,
νεῶν στερηθεὶς τοῦ τε σοῦ μιμήματος.
ὦ τλῆμον, οἶους διαφυγῶν ἥλθες πόνους,
οὐδ' οἰσθα νόστον οἴκαδ' εἴτ' αὐτοῦ μενεῖς·
ἔρις γάρ ἐν θεοῖς σύλλογός τε σοῦ πέρι
ἔσται πάρεδρος Ζηνὶ τῷδ' ἐν ἥματι.
- 875   "Ἡρα μέν, ἦ σοι δυσμενής πάροιθεν ἦν,
νῦν ἔστιν εὔνους κάς πάτραν σῶσαι θέλει
ξὺν τῇδ', ἵν' Ἑλλὰς τοὺς Αλεξάνδρου γάμους,
δώρημα Κύπριδος, ψευδονυμφεύτους μάθῃ·
Κύπρις δὲ νόστον σὸν διαφθεῖραι θέλει,
ώς μὴ ἔξελεγχθῇ μηδὲ πριαμένη φανῇ
τὸ κάλλος, Ἐλένης οὔνεκτος, ἀνονήτους γάμοις.
- 880   "Ηρα μέν, ἦ σοι δυσμενής πάροιθεν ἦν,
νῦν ἔστιν εὔνους κάς πάτραν σῶσαι θέλει
ξὺν τῇδ', ἵν' Ἑλλὰς τοὺς Αλεξάνδρου γάμους,
δώρημα Κύπριδος, ψευδονυμφεύτους μάθῃ·
Κύπρις δὲ νόστον σὸν διαφθεῖραι θέλει,
ώς μὴ ἔξελεγχθῇ μηδὲ πριαμένη φανῇ
τὸ κάλλος, Ἐλένης οὔνεκτος, ἀνονήτους γάμοις.
- 885   "Ηρα μέν, ἦ σοι δυσμενής πάροιθεν ἦν,
νῦν ἔστιν εὔνους κάς πάτραν σῶσαι θέλει
ξὺν τῇδ', ἵν' Ἑλλὰς τοὺς Αλεξάνδρου γάμους,
δώρημα Κύπριδος, ψευδονυμφεύτους μάθῃ·
Κύπρις δὲ νόστον σὸν διαφθεῖραι θέλει,
ώς μὴ ἔξελεγχθῇ μηδὲ πριαμένη φανῇ
τὸ κάλλος, Ἐλένης οὔνεκτος, ἀνονήτους γάμοις.

ΕΛΕΝΗ

τέλος δ' ἐφ' ἡμῖν, εἴθ', ἀ βούλεται Κύπροις,
λέξασ' ἀδελφῷ σ' ἐνθάδ' ὅντα διολέσω,
εἰτ' αὖ μεθ' Ἡρας στᾶσα σὸν σώσω βίον,
κρύψασ' ὁμαίμον', ὃς με προστάσσει τάδε
εἰπεῖν, δταν γῆν τήνδε νοστήσας τύχης . . .

890

τί φῆς; ἀδελφῷ τόνδε σημανῶ γ' ἐμῷ
παρόνθ', δπως ἀν τοῦμὸν ἀσφαλῶς ἔχῃ;

ΕΛ. ὡ παρθέν', ἵκετις ἀμφὶ σὸν πίτνῳ γόνῳ
καὶ προσκαθίζω θᾶκον οὐκ εὔδαιμονα
ὑπέρ τ' ἐμαυτῆς τοῦδέ θ', δν μόλις ποτὲ
λαβοῦσ' ἐπ' ἀκμῆς εἰμι κατθανόντ' ἴδεῖν·
μή μου κατείπῃς σῷ κασιγνήτῳ πόσιν
τόνδ' εἰς ἐμὰς ἥκοντα φιλτάτας χέρας,
σῶσον δέ, λίσσομαι σε· συγγόνῳ δὲ σῷ
τὴν εὐσέβειαν μὴ προδῶς τὴν σήν ποτε,
χάριτας πονηρὰς κάδίκους ὠνομένη.

895

μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὴν βίαν, τὰ κτητὰ δὲ
κτᾶσθαι κελεύει πάντας οὐκ ἐς ἀρπαγάς.

[ἔατέος δ' ὁ πλοῦτος ἀδικός τις ὄν.]

900

κοινὸς γάρ ἐστιν οὐρανὸς πᾶσιν βροτοῖς
καὶ γαῖ', ἐν ᾧ χρὴ δώματ' ἀναπληρουμένους
τὰλλότρια μὴ σχεῖν μηδ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ.

ἡμᾶς δὲ μακαρίως μέν, ἀθλίως δ' ἐμοί,

905

Ἐρμῆς ἔδωκε πατρὶ σῷ σώζειν πόσει

τῷδ' ὃς πάρεστι κάπολάζυσθαι θέλει.

πῶς οὖν θανὼν ἀν ἀπολάβοι; κεῖνος δὲ πῶς
τὰ ζῶντα τοῖς θανοῦσιν ἀποδοίη ποτ' ἀν;

EYPPILOU

ηδη τὰ τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τοῦ πατρὸς σκόπει·
πότερον δὲ δαιμων χῶθαντα τὰ τῶν πέλας
βούλοιντ' ἀνὴρ οὐκέτι βούλοιντ' ἀνἀποδοῦναι πάλιν;
δοκῶ μέν. οὐκονν χρήσει συγγόνῳ πλέον
νέμειν ματαίῳ μᾶλλον ηχοηστῷ πατρί.
εἰ δὲ οὖσα μάντις καὶ τὰ θεῖα ἡγουμένη
τὸ μὲν δίκαιον τοῦ πατρὸς διαφθερεῖς,
τῷ δὲ οὐ δικαίῳ συγγόνῳ δώσεις χάριν
αἰσχρὸν τὰ μέν σε θεῖα πάντα ἐξειδέναι,
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα, τὰ δὲ δίκαια μή.
· · · · ·
τίγν τ' ἀθλίαν ἔμ', οἷσιν ἔγκειμαι κακοῖς,
ρῦσαι, πάρεργον δοῦσα τοῦτο τῆς τύχης·
Ἐλένην γὰρ οὐδεὶς δύστις οὐ στυγεῖ βροτῶν·
ηκλήζομαι καθ' Ἑλλάδ' ὡς προδοῦσ' ἐμὸν
πόσιν Φρυγῶν ὕκησα πολυχρόνους δόμους.
ην δὲ Ἑλλάδ' ἐλθω κάπιβω Σπάρτης *(πάλιν)*,
κλύνοντες εἰσιδόντες ὡς τέχναις θεῶν
ἄλοντ', ἐγὼ δὲ προδότις οὐκ ἄρτι ηφίλων,
πάλιν μέντοις ἀνάξουσ' ἐξ τὸ σῶφρον αὖθις αὖ,
ἐδνώσομαι τε θυγατέρ', ην οὐδεὶς γαμεῖ,
τὴν δὲ ἐνθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀλητείαν πικρὰν
ὄντων ἐν οἴκοις χρημάτων ὄνήσομαι.
κεὶ μὲν θανῶν ὅδε τέν πυραῖτε φθάρη,

ΕΛΕΝΗ

πρόσω σφ' ἀπόντα δακρύοις ἀν ἡγάπων·
νῦν δ' ὅντα καὶ σωθέντ' ἀφαιρεθήσομαι;

μὴ δῆτα, παρθέν', ἀλλά σ' ἵκετεύω τόδε·
δὸς τὴν χάριν μοι τήνδε καὶ μιμοῦ τρόπους
πατρὸς δικαίου· παισὶ γὰρ κλέος τόδε
κάλλιστον, ὅστις ἐκ πατρὸς χρηστοῦ γεγὼς
ἐς ταῦτὸν ἥλθε τοῖς τεκοῦσι τοὺς τρόπους.

XO. οἰκτρὸν μὲν οἱ παρόντες ἐν μέσῳ λόγοι,
οἰκτρὰ δὲ καὶ σύ. τοὺς δὲ Μενέλεω ποθῶ
λόγους ἀκοῦσαι τίνας ἐρεῖ ψυχῆς πέρι.

ME. ἐγὼ σὸν οὔτ' ἀν προσπεσεῖν τλαίην γόνυ
οὔτ' ἀν δακρῦσαι βλέφαρα· τὴν Τροίαν γὰρ ἀν
δειλοὶ γενόμενοι πλεῖστον αἰσχύνοιμεν ἀν.

καίτοι λέγουσιν ὡς πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς
ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυν' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν.
ἀλλ' οὐχὶ τοῦτο τὸ καλόν, εἰ καλὸν τόδε,
αἰρήσομαι γὰρ πρόσθε τῆς εὐανδρίας.

ἀλλ', εἰ μὲν ἄνδρα σοι δοκεῖ σῶσαι ξένον
ζητοῦντά γ' ὁρθῶς ἀπολαβεῖν δάμαρτ' ἐμήν,
ἀπόδος τε καὶ πρὸς σῶσον· εἰ δὲ μὴ δοκεῖ,
ἐγὼ μὲν οὐ νῦν πρῶτον ἀλλὰ πολλάκις
ἄθλιος ἀν εἴην, σὺ δὲ γυνὴ κακὴ φανῆ.
ἀ δ' ἄξι' ἡμῶν καὶ δίκαι' ἡγούμεθα
καὶ σῆς μάλιστα καρδίας ἀνθάψεται,

λέξω τάδ' ἀμφὶ μνῆμα σοῦ πατρὸς πόθῳ·

ὦ γέρον, δς οἰκεῖς τόνδε λάινον τάφον,
ἀπόδος, ἀπαιτῶ τὴν ἐμήν δάμαρτά σε,
ἥν Ζεὺς ἔπειμψε δεῦρο σοι σώζειν ἐμοί.

οἶδ' οὕνεκ' ἡμῖν οὕποτ' ἀποδώσεις θανών·
ἀλλ' ἥδε πατέρα νέρθεν ἀνακαλούμενον

940

945

950

955

960

965

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

οὐκ ἀξιώσει τὸν πρὸν εὐκλεέστατον
κακῶς ἀκοῦσαι· κυρία γάρ ἐστιν νῦν.

ω̄ νέρτερος Ἀιδη, καὶ σὲ σύμμαχον καλῶ,
970 δις πόλλος ἐδέξω τῆσδε ἔκατι σώματα
πεσόντα τῷμῷ φασγάνῳ, μισθὸν δὲ ἔχεις·
ἢ νῦν ἐκείνους ἀπόδος ἐμψύχους πάλιν,
ἢ τήνδε ἀνάγκασόν γε πατρὸς εὐσεβοῦς
κρείσσω φανεῖσαν τὰμὰ παραδοῦναι λέχη.
εἰ δὲ ἐμὲ γυναικα τὴν ἐμὴν συλήσετε,
ἄσοι παρέλιπεν ἥδε τῶν λόγων, φράσω.
δροκοῖς κεκλήμεθα, ως μάθης, ω̄ παρθένε,
πρῶτον μὲν ἐλθεῖν διὰ μάχης σῷ συγγόνῳ·
κάκεῖνον ἢ μὲν δεῖ θανεῖν· ἀπλοῦς λόγος.
ἥν δὲ ἐς μὲν ἀλκὴν μὴ πόδος ἀντιθῆ ποδί,
λιμῷ δὲ θηρῷ τύμβον ἰκετεύοντε νώ,
κτανεῖν δέδοκται τήνδε ἐμοὶ κάπειτο ἐμὸν
πρὸς ἡπαρ ὥσαι δίστομον ξίφος τόδε
τύμβον πλι νώτοις τοῦδε ἵνα αἴματος δοαι
985 τάφον καταστάζωσι· κεισόμεσθα δὲ
νεκρῷ δύε ἐξῆς τῷδε ἐπὶ ξεστῷ τάφῳ,
ἀθάνατον ἄλγος σοί, ψόγος δὲ σῷ πατρί.
οὐ γὰρ γαμεῖ τήνδε οὔτε σύγγονος σέθεν
οὔτε ἄλλος οὐδείς· ἀλλος ἐγὼ σφές ἀπάξομαι,
εἰ μὴ πρὸς οἴκους δυνάμεθα, ἀλλὰ πρὸς νεκρούς.

τί ταῦτα; δακρύοις ἐς τὸ θῆλυ τρεπόμενος
ἐλεινὸς ἦν ἀν μᾶλλον ἢ δραστήριος.
κτεῖν, εἰ δοκεῖ σοι· δυσκλεᾶ γὰρ οὐ κτενεῖς.
μᾶλλόν γε μέντοι τοῖς ἐμοῖς πείθον λόγοις,
995 ἵνα ἡς δικαία καὶ δάμαρτος ἐγὼ λάβω.

ΕΛΕΝΗ

XO. ἐν σοὶ βραβεύειν, ὡς νεᾶνι, τοὺς λόγους·
οὕτω δὲ κρῖνον, ὡς ἄπασιν ἀνδάρης.

ΘΕ. ἐγὼ πέφυκά τ' εὐσεβεῖν καὶ βούλομαι,
φιλῶ τὸ ἐμαντήν, καὶ κλέος τοῦμοῦ πατρὸς
οὐκ ἀν μιάναιμ', οὐδὲ συγγόνῳ χάριν
δοίην ἀν ἐξ ἣς δυσκλεῆς φανήσομαι.

1000

Ἐνεστὶ δὲ ἵερὸν τῆς δίκης ἐμοὶ μέγα
ἐν τῇ φύσει· καὶ τοῦτο Νηρέως πάρα
ἔχονσα σώζειν, Μενέλεως, πειράσομαι.

"Ἡρα δέ, ἐπείπερ βούλεται σὸν εὐεργετεῖν,
ἐς ταῦτὸν οἴσω ψῆφον· ἡ Χάρις δέ μοι
ἴλεως μὲν εἴη, ξυμβέβηκε δὲ οὐδαμοῦ·
πειράσομαι δὲ πάρθένος μένειν ἀεί.

1005

ἄ δέ ἀμφὶ τύμβῳ τῷδε δνειδέζεις πατρί,
ἡμῖν δέ αὐτὸς μῆθος. ἀδικοίημεν ἀν,
εἰ μὴ ἀποδώσω· καὶ γὰρ ἀν κεῖνος βλέπων
ἀπέδωκεν ἀν σοὶ τήνδε ἔχειν, ταύτῃ δὲ σέ.

1010

καὶ γὰρ τίσις τῶνδε ἔστι τοῖς τε νεοτέροις
καὶ τοῖς ἄνωθεν πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ νοῦς
τῶν κατθανόντων ζῆ μὲν οὖ, γνώμην δέ ἔχει
ἀθάνατος εἰς ἀθάνατον αἰθέρος ἐμπεσών.

1015

ώς οὖν παραινῶ μὴ μακράν, σιγήσομαι
ἄ μον καθικετεύσατ', οὐδὲ μωρίᾳ
ξύμβουλος ἔσομαι τῇ κασιγνήτου ποτέ.
εὐεργετῶ γὰρ κεῖνον οὐ δοκοῦσθε ὅμως,
ἐκ δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθημι νῦν.

1020

αὐτοὶ μὲν οὖν εὑρίσκετε ἐξοδόν τινα,
ἐγὼ δέ ἀποστᾶσθε ἐκποδῶν σιγήσομαι.

EYPPIΔΟΥ

- 1025
- ἐκ τῶν θεῶν δ' ἄρχεσθε χίκετεύετε
τὴν μέν σ' ἔασαι πατρίδα νοστῆσαι Κύπρον,
"Ἡρας δὲ τὴν ἔννοιαν ἐν ταῦτῳ μένειν
ἥν ἔς σὲ καὶ σὸν πόσιν ἔχει σωτηρίας.
σὺ δ', ὦ θανών μοι πάτερ, ὅσον γ' ἐγὼ σθένω,
οὐποτε κεκλήσῃ δυσσεβῆς ἀντ' εὐσεβοῦς.
- 1030 *XO.*
- οὐδείς ποτ' εὐτύχησεν ἔκδικος γεγώς,
ἐν τῷ δικαίῳ δ' ἐλπίδες σωτηρίας.
- ΕΛ.* Μενέλαε, πρὸς μὲν παρθένον σεσώσμεθα·
τοῦνθένδε δὴ σὲ τοὺς λόγους φέροντα χρὴ
κοινὴν ξυνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας.
- 1035 *ME.*
- ἀκούε δή νυν χρόνιος εἰ κατὰ στέγας
καὶ συντέθραψαι προσπόλοισι βασιλέως.
- ΕΛ.* τί τοῦτ' ἔλεξας; ἐσφέρεις γὰρ ἐλπίδας
ώς δή τι δράσων χρηστὸν ἔς κοινόν γε νῦν.
- ME.* πείσειας ἂν τιν' οἵτινες τετραζύγων
δύχων ἀνάσσουσ', ὥστε νῦν δοῦναι δίφρους;
- 1040
- ΕΛ.* πείσαιμ' <ἄν>· ἀλλὰ τίνα φυγὴν φευξούμεθα
πεδίων ἄπειροι βαρβάροι τ' ὅντες χθονός;
- ME.* ἀδύνατον εἶπας. φέρε, τί δ', εἰ κρυφθεὶς δόμοις
κτάνοιμ' ἄνακτα τῷδε διστόμῳ ξίφει;
- 1045 *ΕΛ.*
- οὐκ ἂν <σ'> ἀνάσχοιτ' οὐδὲ σιγήσειεν ἂν
μέλλοντ' ἀδελφὴ σύγγονον κατακτανεῖν.
- ME.* ἀλλ' οὐδὲ μὴν ναῦς ἔστιν ἢ σωθεῖμεν ἂν
φεύγοντες· ἥν γὰρ εἴχομεν θάλασσ' ἔχει.
- ΕΛ.* ἀκούσον, ἥν τι καὶ γυνὴ λέξῃ σοφόν.
βούλῃ λέγεσθαι, μὴ θανών, λόγῳ θανεῖν;
- 1050
- ME.* κακὸς μὲν δρυις· εἰ δὲ κερδανῶ; λέγειν
ἔτοιμός εἰμι μὴ θανὼν λόγῳ θανεῖν.

ΕΛΕΝΗ

- ΕΛ. καὶ μὴν γυναικείοις <σ'> ἀν οἰκτισαί μεθα
κονδαῖσι καὶ θρήνοισι πρὸς τὸν ἀνόσιον.
- ΜΕ. σωτηρίας δὲ τοῦτ' ἔχει τί νῶν ἄκος;
παλαιότης γὰρ τῷ λόγῳ γένεστί τις. 1055
- ΕΛ. ως δὴ θανόντα σ' ἐνάλιον κενῷ τάφῳ
θάψαι τύραννον τῆσδε γῆς αἰτήσομαι.
- ΜΕ. καὶ δὴ παρεῖκεν· εἶτα πῶς ἄνευ νεώς
σωθησόμεσθα κενοταφοῦντ' ἐμὸν δέμας; 1060
- ΕΛ. δοῦναι κελεύσω πορθμίδ', ἢ καθήσομαι
κόσμον τάφῳ σῷ πελαγίους ἐς ἀγκάλας.
- ΜΕ. ως εὖ τόδ' εἴπας πλὴν ἐν· εἰ χέρσῳ ταφὰς
θεῖναι κελεύει σ', οὐδὲν ἡ σκῆψις φέρει.
- ΕΛ. ἀλλ' οὐ νομίζειν φήσομεν καθ' Ἑλλάδα
χέρσῳ καλόπτειν τοὺς θανόντας ἐναλίους. 1065
- ΜΕ. τοῦτ' αὖ κατορθοῖς· εἴτ' ἐγὼ συμπλεύσομαι
καὶ συγκαθήσω κόσμον ἐν ταῦτῷ σκάφει.
- ΕΛ. σὲ καὶ παρεῖναι δεῖ μάλιστα τούς τε σοὺς
πλωτῆρας οἴπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας. 1070
- ΜΕ. καὶ μὴν ἐάνπερ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω,
ἀνὴρ παρ' ἄνδρα στήσεται ξιφηφόρος.
- ΕΛ. σὲ χρὴ βραβεύειν πάντα· πόμπιμοι μόνον
λαίφει πνοαὶ γένοιντο καὶ νεώς δρόμος.
- ΜΕ. ἔσται· πόνους γὰρ δαίμονες παύσοντι μου. 1075
ἀτὰρ θανόντα τοῦ μ' ἐρεῖς πεπυσμένη;
- ΕΛ. σοῦ· καὶ μόνος γε φάσκε διαφυγεῖν μόρον
Ἄτρεως πλέων σὺν παιδὶ καὶ θανόνθ' ὁρᾶν.
- ΜΕ. καὶ μὴν τάδ' ἀμφίβληστρα σώματος ὁάκη
ξυμμαρτυρήσει ναυτικῶν ἐρειπίων. 1080
- ΕΛ. ἐς καιρὸν ἥλθε, τότε δ' ἄκαιρος ἀπώλλυτο·
τὸ δ' ἄθλιον κεῖν' εὔτυχες τάχ' ἀν πέσοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- ME. πότερα δ' ἐς οἴκους σοὶ συνεισελθεῖν με χρὴ
 ἢ πρὸς τάφῳ τῷδ' ἥσυχοι καθώμεθα;
- 1085 ΕΛ. αὐτοῦ μέν· ἦν γὰρ καί τι πλημμελές σε δρᾶ,
 τάφος σ' ὅδ' ἀν ὁύσαιτο φάσγανόν τε σόν.
 ἐγὼ δ' ἐς οἴκους βᾶσα βοστρύχους τεμῶ
 πέπλων τε λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι
 παρῆδί τ' δνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροός.
- 1090 μέγας γὰρ ἄγών, καὶ βλέπω δύο ροπάς·
 ἢ γὰρ θανεῖν δεῖ μ', ἢν ἀλῶ τεχνωμένη,
 ἢ πατρίδα τ' ἐλθεῖν καὶ σὸν ἐκσῶσαι δέμας.
- Ὥ πότνι' ἢ Δίοισιν ἐν λέκτροις πίτνεις
 "Ἡρα, δύ' οἰκτρῷ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων,
 αἰτούμεθ' ὁρθὰς ὠλένας πρὸς οὐρανὸν
 ρίπτονθ', ἵν' οἰκεῖς ἀστέρων ποικίλματα.
 σύ θ', ἢ πὶ τῷ μῷ κάλλος ἐκτήσω γάμῳ,
 κόρη Διώνης Κύπρῳ, μή μ' ἐξεργάσῃ.
 ἄλις δὲ λύμης ἢν μ' ἐλυμήνω πάρος
 τοῦνομα παρασχοῦσ', οὐ τὸ σῶμ', ἐν βαρβάροις.
- 1095 θανεῖν δ' ἔασόν μ', εἰ κατακτεῖναι θέλεις,
 ἐν γῇ πατρῷ. τί ποτ' ἀπληστος εἰ κακῶν,
 ἔρωτας ἀπάτας δόλιά τ' ἐξευρήματα
 ἀσκοῦσα φίλτρα θ' αἰματηρὰ δωμάτων;
 εἰ δ' ἥσθα μετρία, τἄλλα γ' ἥδιστη θεῶν
 πέφυκας ἀνθρώποισιν· οὐκ ἄλλως λέγω.
- 1100 στρ. α' ΧΟ. σὲ τὰν ἐναύλοις ὑπὸ δενδροκόμοις
 μουσεῖα καὶ θάκους ἐνί-
- ζονσαν ἀναβοάσω,
 σὲ τὰν ἀοιδοτάταν ὅρνιθα μελωδὸν

ΕΛΕΝΗ

- ἀηδόνα δακρυόεσσαν,
    1110
    ἔλθ' ὦ διὰ ξουθᾶν
γενύων ἐλελιζομένα
    1112
    θρήνων ἔμι ἐντεργός,
Ἐλένας μελέας πόνους
    τὸν Ἰλιάδων τ' ἀει-
δούσῃ δακρυόεντα πόνον
    1115
    Ἄχαιῶν ὑπὸ λόγχαις·
ὅτ' ἔμολεν, ἔμολε, πεδία βαρβάρῳ πλάτᾳ
    δις ἐδραμε δόθια, μέλεα Πριαμίδαις ἄγων
    Λακεδαίμονος ἀπὸ λέχεα
    σέθεν, ὦ Ελένα, Πάρις αἰνόγαμος
    πομπαῖσιν Ἀφροδίτας.
πολλοὶ δ' Άχαιῶν δορὶ καὶ πετρίναις
    ἀντ. α'
    διπαῖσιν ἐκπνεύσαντες "Αι-
    δαν μέλεον ἔχουσιν
ταλαινᾶν ἀλόχων κείραντες ἔθειραν·
    1125
    ἄννυμφα μέλαθρα δὲ κεῖται·
    πολλοὺς δὲ πυρσεύσας
    φλογερὸν σέλας ἀμφιρύταν
    Εῦβοιαν εἼλ' Άχαιῶν
    μονόκωπος ἀνήρ, πέτραις
    Καφηρίσιν ἐμβαλὼν
    Αἰγαίαις τ' ἐνάλοις δόλιον
    1127
    ἀκταῖς ἀστέρα λάμψας.
    1130

EYRIPPILOU

ἀλίμενα δ' ὅρια μέλεα βαρβάρον στολᾶς
ὅτ' ἔσυτο πατρίδος ἀποπρὸ χειμάτων πνοᾶ
γέρας, οὐ γέρας ἀλλ' ἔρω

1135 Δαναῶν Μενέλας ἐπὶ ναυσὶν ἄγων
εἴδωλον ἱερὸν Ἡρας.

στρ. β' ὅτι θεός ἦ μὴ θεός ἦ τὸ μέσον,
τίς φησ' ἐρευνήσας βροτῶν
μακρότατον πέρας εὑρεῖν

1140 δος τὰ θεῶν ἐσορᾶ
δεῦρο καὶ αὖθις ἐκεῖσε
καὶ πάλιν ἀντιλόγοις

πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις;

σὺ Διὸς ἔφυς, ὦ Έλένα, θυγάτηρ.

1145 πτανὸς γὰρ ἐν κόλποις σε Αή-
δας ἐτέκνωσε πατήρ.

καὶ τ' ἵαχήθης καθ' Ελλανίαν
προδότις ἀπιστος ἀδικος ἀθεος· οὐδ' ἔχω
τί τὸ σαφὲς ὅ τι ποτ' ἐν βροτοῖς·

τὸ τῶν θεῶν <δ'> ἔπος ἀλαθὲς ηὗρον.

ἀντ. β' ἄφρονες ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ
λόγχαισί τ' ἀλκαίου δορὸς

ΕΛΕΝΗ

κτᾶσθε, πόνους ἀμαθῶς θνα-
τῶν καταπανόμενοι·
εἰ γὰρ ἄμιλλα κρινεῖ τιν
αἴματος, οὕποτ' ἔρις
λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις·
ἢ Πριαμίδος γᾶς ἔλαχον θαλάμους,
ἔξὸν διορθῶσαι λόγοις
σὰν ἔριν, ὡς Ἐλένα.
τιν δ' οἱ μὲν Ἀιδα μέλονται κάτω,
τείχεα δέ, φλογμὸς ὥστε Διός, ἐπέσυτο φλόξ,
ἐπὶ δὲ πάθεα πάθεσι φέρεις
<παν>αθλία συμφοραῖς ἐλειναῖς.

1155

1160

ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ

ὦ χαῖρε, πατρὸς μνῆμ'· ἐπ' ἔξόδοισι γὰρ
ἔθαψα, Πρωτεῦ, σ' ἐνεκ' ἐμῆς προσρήσεως·
ἀεὶ δέ σ' ἔξιών τε κάσιών δόμους
Θεοκλύμενος παῖς ὅδε προσεννέπει, πάτερ.
νῦμεῖς μὲν οὖν κύνας τε καὶ θηρῶν βρόχους,
δμῶες, κομίζετ' ἐς δόμους τυραννικούς·
ἐγὼ δ' ἐμαντὸν πόλλ' ἐλοιδόρησα δῆ·
οὐ γάρ τι θανάτῳ τοὺς κακοὺς κολάζομεν;
καὶ τιν πέπυσμαι φανερὸν Ελλήνων τινὰ
ἐς γῆν ἀφῆθαι καὶ λεληθέναι σκοπούς,
ἥτοι κατόπτην ἢ κλοπαῖς θηρώμενον
Ἐλένην· θανεῖται δ', ἦν γε δὴ ληφθῆ μόνον.
ἔα·
ἄλλ' ως ἔοικε, πάντα διαπεπραγμένα

1165

1170

1175

EΥΡΙΠΙΔΟΥ

- ηδρηκα· τύμβου γὰρ κενὰς λιποῦσ' ἔδρας
 ἡ Τυνδαρὶς παῖς ἐκπεπόρθμενται χθονός.
 1180 ὥή, χαλᾶτε κλῆθρα· λύεθ' ἵππικὰς
 φάτνας, ὀπαδοί, κάκκομίζεθ' ἄρματα,
 ως ἂν πόνου γ' ἔκατι μὴ λάθη με γῆς
 τῆσθ' ἐκκομισθεῖσ' ἄλοχος, ἦς ἐφίεμαι.
 ἐπίσχετ· εἰσορῶ γὰρ οὓς διώκομεν
 1185 παρόντας ἐν δόμοισι κοὐ πεφενγότας.
 αὗτη, τί πέπλους μέλανας ἐξήψω χροὸς
 λευκῶν ἀμείψασ' ἐκ τε κρατὸς εὐγενοῦς
 κόμας σίδηρον ἐμβαλοῦσ' ἀπέθρισας
 χλωροῖς τε τέγγεις δάκρυσι σὴν παρηίδα
 1190 κλαίουσα; πότερον ἐννύχοις πεπεισμένη
 στένεις ὀνείροις, ἢ φάτιν τιν' οἴκοθεν
 κλύνουσα λύπη σὰς διέφθαρσαι φρένας;
 ΕΛ. ὁ δέσποτ· – ἥδη γὰρ τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπος—
 ὅλωλα· φροῦδα τάμα κούδεν εἰμ' ἔτι.
 1195 ΘΕ. ἐν τῷ δὲ κεῖσαι συμφορᾶς; τίς ἡ τύχη;
 ΕΛ. Μενέλαος — οἵμοι, πῶς φράσω; — τέθνηκέ μοι.
 ΘΕ. οὐδέν τι χαίρω σοῖς λόγοις, τὰ δ' εὐτυχῶ.
 πῶς <δ> οἰσθα; μῶν σοι Θεονόη λέγει τάδε;
 ΕΛ. κείνη τε φησὶν δ' τε παρὼν δτ' ὄλλυτο.
 1200 ΘΕ. ἥκει γὰρ ὅστις καὶ τάδ' ἀγγέλλει σαφῆ;
 ΕΛ. ἥκει· μόλοι γὰρ οἱ σφ' ἐγὼ χρήζω μολεῖν.
 ΘΕ. τίς ἐστι; ποῦ στιν; ἵνα σαφέστερον μάθω.
 ΕΛ. δδ' δες κάθηται τῷδ' ὑποπτήξας τάφῳ.
 ΘΕ. Ἀπολλον, ως ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει.
 1205 ΕΛ. οἵμοι, δοκῶ μὲν κάμδον ὃδ' ἔχειν πόσιν.
 ΘΕ. ποδαπὸς δ' ὃδ' ἀνήρ καὶ πόθεν κατέσχε γῆν;
 ΕΛ. Έλλην, Ἀχαιῶν εἰς ἐμῷ σύμπλους πόσει.

ΕΛΕΝΗ

- ΘΕ. θανάτῳ δὲ ποίῳ φησὶ Μενέλεων θανεῖν;
 ΕΛ. οἰκτρόταθ', ὑγροῖσιν ἐν κλυδωνίοις ἄλος.
 ΘΕ. ποῦ βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλούμενον; 1210
 ΕΛ. Λιβύης ἀλιμένοις ἐκπεσόντα πρὸς πέτραις.
 ΘΕ. καὶ πῶς ὅδ' οὐκ ὅλωλε κοινωνῶν πλάτης;
 ΕΛ. ἐσθλῶν κακίους ἐνίστ' εὐτυχέστεροι.
 ΘΕ. λιπὼν δὲ ναὸς ποῦ πάρεστιν ἔκβολα;
 ΕΛ. ὅπου κακῶς ὅλοιτο, Μενέλεως δὲ μή. 1215
 ΘΕ. ὅλωλ' ἐκεῖνος. ἥλθε δ' ἐν ποίῳ σκάφει;
 ΕΛ. ναῦται σφ' ἀνείλοντ' ἐντυχόντες, ως λέγει.
 ΘΕ. ποῦ δὴ τὸ πεμφθὲν ἀντὶ σοῦ Τροίᾳ κακόν;
 ΕΛ. νεφέλης λέγεις ἄγαλμα; ἐς αἰθέρ' οἴχεται.
 ΘΕ. ὡς Πρίαμε καὶ γῆ Τρωάς, *(ώς)* ἔρρεις μάτην. 1220
 ΕΛ. κάγῳ μετέσχον Πριαμίδαις δυσπραξίας.
 ΘΕ. πόσιν δ' ἄθαπτον ἔλιπεν ἢ κρύπτει χθονί;
 ΕΛ. ἄθαπτον· οἱ γὰρ τῶν ἐμῶν τλήμων κακῶν.
 ΘΕ. τῶνδ' οὕνεκ' ἔταμες βοστρύχους ξανθῆς ιόμης;
 ΕΛ. φίλος γάρ ἐστιν, ὃς ποτ' ἐστίν, ἐνθάδ' ὁν. 1225
 ΘΕ. ὁρθῶς μὲν ἦδε συμφορὰ δακρύεται;
 ΕΛ. ἐν εὔμαρεῖ γοῦν σὴν κασιγνήτην λαθεῖν;
 ΘΕ. οὐ δῆτα. πῶς οὖν; τόνδ' ἐτ' οἰκήσεις τάφον;
 ΕΛ. τί κερτομεῖς με, τὸν θανόντα δ' οὐκ ἔῆς;
 ΘΕ. πιστὴ γὰρ εἰ σὺ σῷ πόσει φεύγοντά με. 1230
 ΕΛ. ἀλλ' οὐκέτ'. ἦδη δ' ἄρχε τῶν ἐμῶν γάμων.
 ΘΕ. χρονία μὲν ἥλθες, ἀλλ' ὅμως αἰνῶ τάδε.
 ΕΛ. οἶσθ' οὖν ὁ δρᾶσον; τῶν πάρος λαθώμεθα.
 ΘΕ. ἐπὶ τῷ; χάρις γὰρ ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω.

EΥΡΙΠΙΔΟΥ

- 1235 ΕΛ. σπονδὰς τέμωμεν καὶ διαλλάχθητί μοι.
 ΘΕ. μεθίημι νεῖκος τὸ σόν, ἵτῳ δ' ὑπόπτερον.
 ΕΛ. πρός νύν σε γονάτων τῶνδ', ἐπείπερ εἴ φίλος —
 ΘΕ. τί χρῆμα θηρῶσ' ἵκετις ὠρέχθης ἐμοῦ;
 ΕΛ. τὸν κατθανόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω.
 1240 ΘΕ. τί δ'; ἔστ' ἀπόντων τύμβος; ή θάψεις σκιάν;
 ΕΛ. Ἑλλησίν ἔστι νόμος, δις ἀν πόντῳ θάνη —
 ΘΕ. τί δρᾶν; σόφοί τοι Πελοπίδαι τὰ τοιάδε.
 ΕΛ. κενοῖσι θάπτειν ἐν πέπλων ὑφάσμασιν.
 ΘΕ. κτέριζ'. ἀνίστη τύμβον οὐ χρήζεις χθονός.
 1245 ΕΛ. οὐχ ὡδε ταύτας ὀλομένους τυμβεύομεν.
 ΘΕ. πῶς δαί; λέλειμμαι τῶν ἐν Ἑλλησίν νόμων.
 ΕΛ. ἐς πόντον ὅσα χρὴ τέκνυσιν ἐξορμίζομεν.
 ΘΕ. τί σοι παράσχω δῆτα τῷ τεθνηκότι;
 ΕΛ. ὅδ' οἰδ', ἐγὼ δ' ἀπειρος, εὐτυχοῦσα πρίν.
 1250 ΘΕ. ὁ ξένε, λόγων μὲν κληδόν' ἥνεγκας φίλην.
 ΜΕ. οὔκονν ἐμαντῷ γ' οὐδὲ τῷ τεθνηκότι.
 ΘΕ. πῶς τοὺς θανόντας θάπτετ' ἐν πόντῳ νεκρούς;
 ΜΕ. ὡς ἀν παρούσης οὐσίας ἔκαστος ή.
 ΘΕ. πλούτον λέγ' οὖνεχ' ὅ τι θέλεις ταύτης χάριν.
 1255 ΜΕ. προσφάζεται μὲν αἷμα πρῶτα νερτέροις.
 ΘΕ. τίνος; σύ μοι σήμαινε, πείσομαι δ' ἐγώ.
 ΜΕ. αὐτὸς σὺ γίγνωσκ' ἀρκέσει γὰρ ἀν διδῷς.
 ΘΕ. ἐν βαρβάροις μὲν ἵππον ή ταῦρον νόμος.
 ΜΕ. διδούς γε μὲν δὴ δυσγενὲς μηδὲν δίδουν.
 1260 ΘΕ. οὐ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις σπανίζομεν.
 ΜΕ. καὶ στρωτὰ φέρεται λέκτρα σώματος κενά.
 ΘΕ. ἔσται· τί δ' ἄλλο προσφέρειν νομίζεται;

ΕΛΕΝΗ

- ΜΕ. χαλκήλαθ' ὅπλα· καὶ γὰρ ἦν φίλος δορί.
ΘΕ. ἄξια τάδ' ἔσται Πελοπιδῶν ἀ δώσομεν.
ΜΕ. καὶ τἄλλ' ὅσα χθὼν καλὰ φέρει βλαστήματα. 1265
ΘΕ. πῶς οὖν; ἐς οἶδμα τίνι τρόπῳ καθίετε;
ΜΕ. ναῦν δεῖ παρεῖναι κάρετμῶν ἐπιστάτας.
ΘΕ. πόσον δ' ἀπείρογει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ;
ΜΕ. ὥστ' ἐξορᾶσθαι δόμια χερσόθεν μόλις.
ΘΕ. τί δή; τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκ τίνος σέβει; 1270
ΜΕ. ὡς μὴ πάλιν γῇ λύματ' ἐκβάλῃ κλύδων.
ΘΕ. Φοίνισσα κώπη ταχύπορος γενήσεται.
ΜΕ. καλῶς ἀν εἴη Μενέλεῳ τε πρὸς χάριν.
ΘΕ. οὖκον σὺ χωρὶς τῆσθε δρῶν ἀρκεῖς τάδε;
ΜΕ. μητρὸς τόδ' ἔργον ἢ γυναικὸς ἢ τέκνων. 1275
ΘΕ. ταύτης δὲ μόχθος, ὡς λέγεις, θάπτειν πόσιν.
ΜΕ. ἐν εὔσεβεῖ γοῦν νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν.
ΘΕ. ἵτω· πρὸς ἡμῶν ἄλοχον εὔσεβῆ τρέφειν.
ἔλθὼν δὲ ἐς οἴκους ἐξελοῦ κόσμον νεκρῷ·
καὶ σ' οὐ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποστελῶ, 1280
δράσαντα τῇδε πρὸς χάριν· φήμας δὲ ἐμοὶ
ἐσθλὰς ἐνεγκὼν ἀντὶ τῆς ἀχλαινίας
ἐσθῆτα λήψῃ σιτά θ', ὥστε σ' ἐς πάτραν
ἔλθεῖν, ἐπεὶ νῦν γένεθλίως ἔχονθ' ὁρῶ.
σὺ δέ, ὦ τάλαινα, μὴ πὶ τοῖς ἀνηνύτοις 1285
· · · · ·
τρούχουσα σαντήν. Μενέλεως δὲ ἔχει πότμον,
κούκη ἀν δύναιτο ζῆν δὲ κατθανῶν πόσις.

EYPPIΔΟΥ

ME. σὸν ἔργον, ὡς νεᾶνι· τὸν παρόντα μὲν
στέργειν πόσιν χρή, τὸν δὲ μηκέτ' ὅντ' ἔᾶν·

1290 ἄριστα γάρ σοι ταῦτα πρὸς τὸ τυγχάνον.

ἡν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω καὶ τύχω σωτηρίας,

1292 παύσω ψόγου σε τοῦ πρίν, ἡν γυνὴ γένη

1293 οἵαν γενέσθαι χρή σε σῷ ξυνευνέτῃ.

EL. ἔσται τάδ· οὐδὲ μέμψεται πόσις ποτὲ

1295 ήμιν· σὺ δ' αὐτὸς ἐγγὺς ἀν εἰση τάδε.

ἀλλ', ὡς τάλας, εἰσελθε καὶ λοντρῶν τύχε
ἐσθῆτά τ' ἐξάλλαξον. οὐκ ἐς ἀμβολὰς
εὐεργετήσω σ'· εὑμενέστερον γὰρ ἀν
τῷ φιλτάτῳ μοι Μενέλεῳ τὰ πρόσφορα
δρῷης ἀν, ήμῶν τυγχάνων οἴων σε χρή.

στρ. α' XO.

ορεία ποτὲ δρομάδι κώ-

λῳ μάτηρ θεῶν ἐσύθη

ἀν' ὑλᾶντα νάπη

ποτάμιόν τε χεῦμ' ὑδάτων

βαρύβρομόν τε κῦμ' ἄλιον

πόθῳ τᾶς ἀποιχομένας

ἀρρήτου κούρας.

κρόταλα δὲ βρόμια διαπρύσιον

ἱέντα κέλαδον ἀνεβόα

θηρῶν ὅτε ζυγίους

ζευξάσα φερεῖ σατίνας

τὰν ἀρπασθεῖσαν κυκλίων

χορῶν ἔξω παρθενίων

μετὰ κούραν [δ'], ἀελλόποδες,

ά μὲν τόξοις Ἄρτεμις, ἀ δ'

ΕΛΕΝΗ

- ἔγχει Γοργῶ_ς πις πάνοπλος
⟨συνείποντο. Ζεὺς δ' ἐδράνων⟩ 1316a
αὐγάζων ἐξ οὐρανίων
ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε.
- δρομαίων δ' ὅτε πολυπλανή
των μάτηρ ἔπαυσε πόνων
μαστεύοντος ἀπόνους
θυγατρὸς ἀρπαγὰς δολίους,
χιονοθρέμμονάς τ' ἐπέραστ'
Ίδαιαν Νυμφᾶν σκοπιάς,
ὅπτει δ' ἐν πένθει 1325
πέτρινα κατὰ δρία πολυνιφέα.
βροτοῖσι δ' ἄχλοα πεδία γῆς
οὐ καρπίζοντος ἀρότοις
λαῶν [δὲ] φθείρει γενεάν.
ποίμναις δ' οὐχ ἵει θαλερὰς
βοσκὰς εὐφύλλων ἐλίκων. 1330
πολέων δ' ἀπέλειπε βίος.
οὐδ' ἤσαν θεῶν θυσίαι
βωμοῖς τ' ἄφλεκτοι πέλανοι.
πηγὰς δ' ἀμπαύει δροσερὰς
λευκῶν ἐκβάλλειν ὑδάτων
πένθει παιδὸς ἀλάστωρ. 1335

EYRIPPIΔΟΥ

στρ. β'

ἐπεὶ δ' ἔπανσ' εἰλαπίνας
θεοῖς βροτείῳ τε γένει
Ζεὺς μειλίσσων στυγίους
ματρὸς ὁργὰς ἐνέπει·
βᾶτε, σεμναὶ Χάριτες,
ἴτε τῷ περὶ παρθένῳ
Δηοῖ θυμωσαμένᾳ
λύπαν ἀλλάξαιτ' ἀλαλᾶ,

1340

Μοῦσαι θ' ὕμνοισι χορῶν.

χαλκοῦ δ' αὐδὰν χθονίαν
τύπανά τ' ἔλαβε βυρσοτενῆ
καλλίστα τότε πρῶτα μακά-
ρων Κύπρις. γέλασεν δὲ θεὰ

1345

δέξατό τ' ἐς χέρας

βαρύβρομον αὖλὸν

τερφθεῖσ' ἀλαλαγμῷ.

ἀντ. β'

Τῶν οὐ θέμις οὐδὲν δσία
ἐπύρωσας τὸν θαλάμοις,
μῆνιν δ' ἔχεις μεγάλας
Ματρός, ὦ παῖ, θυσίας
οὐ σεβίζουσα θεᾶς.

1355

μέγα τοι δύναται νεβρῶν

παμποίκιλοι στολίδες

κισσοῦ τε στεφθεῖσα χλόα

νάρθηκας εἰς ίερούς,

• 1360

ΕΛΕΝΗ

φόμβον θ' είλισσομένα
κύκλιος ἔνοσις αἰθερία,
βακχένουνσά τ' ἔθειρα Βρομί-
ω καὶ παννυχίδες θεᾶς.

1365

Τεῦ δέ νιν ἄμασιν
ὑπέρθαλε σελάνα
μορφῇ μόνον ηὔχεις.†

ΕΛ. τὰ μὲν κατ' οἶκους εὐτυχοῦμεν, ὡς φίλαι·

ἡ γὰρ συνεκκλέπτουσα Πρωτέως κόρη
πόσιν παρόντα τὸν ἐμὸν ἴστορον μένη
οὐκ εἶπ' ἀδελφῷ κατθανόντα δ' ἐν χθονὶ¹
οὕ φησιν αὐγὰς εἰσορᾶν ἐμὴν χάριν.

1370

· · · · · · · · · · · · · · · ·
κάλλιστα δῆτ' ἀνήρπαστ' ἐν τύχῃ πόσις·
ἀ γὰρ καθήσειν δπλ' ἔμελλεν εἰς ἄλα,
ταῦτ' ἔμβαλὼν πόρπακι γενναίαν χέρα
αὐτὸς κομίζει δόρυ τε δεξιᾷ λαβών,
ώς τῷ θανόντι χάριτα δὴ συνεκπονῶν.

1375

προούργον δ' ἐς ἀλκὴν σῶμ' ὅπλοις ἥσκήσατο,
ώς βαρβάρων τρόπαια μυρίων χερὶ¹
θήσων δταν κωπῆρες εἰσβῶμεν σκάφος,
πέπλους δ' ἀμείψαστ' ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς
ἐγώ νιν ἐξήσκησα, καὶ λουτροῖς χρόα
ἔδωκα, χρόνια νίπτρα ποταμίας δρόσου.

1380

ἄλλ', ἐκπερφῆ γὰρ δωμάτων ὁ τοὺς ἔμοὺς
γάμους ἑτοίμους ἐν χεροῖν ἔχειν δοκῶν,
σιγητέον μοι· καὶ σὲ προσποιούμεθα
εὔνοιν κρατεῖν τε στόματος, ἢν δυνώμεθα
σωθέντες αὐτοὶ καὶ σὲ συνσῶσαι ποτε.

1385

EYP̄IPIΔOY

- 1390 ΘE. χωρεῖτ' ἐφεξῆς, ὡς ἔταξεν ὁ ξένος,
δμῶες, φέροντες ἐνάλια κτερίσματα.
Ἐλένη, σύ δ', ἦν σοι μὴ κακῶς δόξω λέγειν,
πείθου, μέν' αὐτοῦ· ταῦτα γὰρ παροῦσά τε
πράξεις τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἦν τε μὴ παρῆς.
1395 Δέδοικα γάρ σε μή τις ἐμπεσὼν πόθος
πείσῃ μεθεῖναι σῶμ' ἐς οἶδμα πόντιον
τοῦ πρόσθεν ἄνδρὸς χάρισιν ἐκπεπληγμένην·
ἄγαν γὰρ αὐτὸν οὐ παρόνθ' ὅμως στένεις.
- EΛ. Ὡς καὶ νὸς ἡμῖν πόσις, ἀναγκαῖως ἔχει
1400 τὰ πρῶτα λέκτρα νυμφικάς θ' ὅμιλίας
τιμᾶν· ἐγὼ δὲ διὰ τὸ μὲν στέργειν πόσιν
καὶ ξυνθάνοιμ' ἄν· ἀλλὰ τίς κείνῳ χάρις
ξὺν κατθανόντι κατθανεῖν; ἔα δέ με
αὐτὴν μολοῦσαν ἐντάφια δοῦναι νεκρῷ.
1405 Θεοὶ δὲ σοί τε δοῖεν οἵ τ' ἐγὼ θέλω,
καὶ τῷ ξένῳ τῷδ', ὅτι συνεκπονεῖ τάδε.
ἔξεις δέ μ' οἴαν χρῆσ' ἔχειν ἐν δώμασι
γυναικί, ἐπειδὴ Μενέλεων εὐεργετεῖς
κάμ'. ἔρχεται γὰρ δή τιν' ἐς τύχην τάδε.
1410 ὅστις δὲ δώσει ναῦν ἐν ᾧ τάδ' ἄξομεν,
πρόσταξον, ὡς ἄν τὴν χάριν πλήρη λάβω.
- ΘE. χώρει σὺ καὶ ναῦν τοῖσδε πεντηκόντορον
Σιδωνίαν δὸς κάρετμῶν ἐπιστάτας.
- EΛ. οὔκουν ὅδ' ἄρξει ναὸς δὲ κοσμεῖ τάφον;
- 1415 ΘE. μάλιστ'. ἀκούειν τοῦδε χρὴ ναύτας ἐμούς.
- EΛ. αὖθις κέλευσον, ἵνα σαφῶς μάθωσί σου.
- ΘE. αὖθις κελεύω καὶ τρίτον γ', εἴ σοι φίλον.
- EΛ. δναιο, κάγῳ τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.
- ΘE. μή νυν ἄγαν σὸν δάκρυσιν ἐκτήξῃς χρόα.

ΕΛΕΝΗ

- ΕΛ. ήδ' ἡμέρα σοι τὴν ἐμὴν δείξει χάριν. 1420
 ΘΕ. τὰ τῶν θανόντων οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πόνος.
 ΕΛ. ἔστιν τι κάκεῖ κάνθάδ' ὃν ἐγὼ λέγω.
 ΘΕ. οὐδὲν κακίω Μενέλεω μὲν ἔξεις πόσιν.
 ΕΛ. οὐδὲν σὺ μεμπτός· τῆς τύχης με δεῖ μόνον.
 ΘΕ. ἐν σοὶ τόδ', ἦν σὴν εἰς ἐμὸν εὔνοιαν διδῷς. 1425
 ΕΛ. οὐ νῦν διδαξόμεσθα τοὺς φίλους φιλεῖν.
 ΘΕ. βούλει ξυνεργῶν αὐτὸς ἐκπέμψω στόλον;
 ΕΛ. ἥκιστα· μὴ δούλευε σοῖς δούλοις, ἄναξ.
 ΘΕ. ἀλλ' εἴα· τοὺς μὲν Πελοπιδῶν ἐῶ νόμους·
     καθαρὰ γὰρ ἡμῖν δώματ'· οὐ γὰρ ἐνθάδε 1430
     ψυχὴν ἀφῆκε Μενέλεως· ἵτω δέ τις
     φράσων ὑπάρχοις τοῖς ἐμοῖς φέρειν γάμων
     ἀγάλματ' οἴκους εἰς ἐμούς· πᾶσαν δὲ χρὴ
     γαῖαν βοᾶσθαι μακαρίαις ὑμνῳδίαις
     ὑμέναιον Ελένης κάμόν, ως ζηλωτὸς ἦ. 1435
     σὺ δ', ὅξεν², ἐλθών, πελαγίους ἐς ἀγκάλας
     τῷ τῆσδε πρόν ποτ' ὅντι δοὺς πόσει τάδε,
     πάλιν πρὸς οἴκους σπεῦδ' ἐμὴν δάμαρτ' ἔχων,
     ώς τοὺς γάμους τοὺς τῆσδε συνδαίσας ἐμοὶ 1440
     στέλλῃ πρὸς οἴκους ἦ μένων εὐδαιμονῆς.
 ΜΕ. ὅ Ζεῦ, πατήρ τε καὶ σοφὸς κλήζη θεός,
     βλέψον πρὸς ἡμᾶς καὶ μετάστησον κακῶν.
     ἔλκουσι δ' ἡμῖν πρὸς λέπας τὰς συμφορὰς
     σπουδῇ σύναψαι· καν ἄκρα θίγης χερί,
     ἥξομεν ἵν' ἐλθεῖν βονλόμεσθα τῆς τύχης. 1445
     ἄλις δὲ μόχθων οὓς ἐμοχθοῦμεν πάρος.
     κέκλησθέ μοι, θεοί, πολλὰ τχρήστ' ἐμοῦ κλύειν†

EYRIPPIΔΟΥ

καὶ λύπρ̄· δφείλω δ' οὐκ ἀεὶ πράσσειν κακῶς,
δροῦ δὲ βῆναι ποδί· μίαν δέ μοι χάριν
δόντες τὸ λοιπὸν εὐτυχῆ με θήσετε.

στρ. α' XO.

1450   Φοίνισσα Σιδωνιὰς ὥ
ταχεῖα κώπα, ρόθιοισι μάτηρ
εἰρεσίας φίλα,
χοραγὴ τῶν καλλιχόρων
1455   δελφίνων, δταν αὔραις
πέλαγος νήνεμον ἥ,
γλαυκὰ δε Πόντου θυγάτηρ
Γαλάνεια τάδ' εἴπη·
κατὰ μὲν ἴστια πετάσατ' αὔ-
ραις λιπόντες εἰναλίαις,
λάβετε δ' εἴλατίνας πλάτας,
ώ ναῦται, ναῦται
πέμποντες εὐλιμένους

ἀντ. α'

1460   Περσείων οἶκων Ελέναν ἐπ' ἀκτάς.
ἥ πον κόρας ἀν ποταμοῦ
παρ' οἰδμα Λευκιππίδας ἥ πρὸ ναοῦ
Παλλάδος ἀν λάβοις
χρόνῳ ξυνελθοῦσα χοροῖς
ἥ κώμοις Ύακίνθου
1470   νύχιον ἐσ εὐφροσύναν,
δν ἐξαμιλλησάμενος
τρόχῳ τέρμονα δίσκον
ἐκανε Φοῖβος, τῷ <δὲ> Λακαί-
νᾳ γᾶ βούθυτον ἀμέραν

ΕΛΕΝΗ

- ο Διὸς [δ'] εἶπε σέβειν γόνος· 1475
μόσχον θ', ἀν λείπεις
οἴκοισ_τιν Ερμιόναν>, 1476a
ἄς οὕπω πεῦκαι πρὸ γάμων ἔλαμψαν.
- δι' ἀέρος εἴ<θε> ποτανοὶ στρ. β'
γενοίμεσθ' ἄ Λιβύας
οἰωνοὶ στοχάδες 1480
ὅμβρον λιποῦσαι χειμέριον
νίσσονται πρεσβυτάτα
σύριγγι πειθόμεναι
ποιμένος, δς ἄβροχα πεδία καρποφόρα τε γᾶς 1485
ἐπιπετόμενος ἴαχεῖ.
ώ πταναι δολιχαύχενες,
σύννομοι νεφέων δρόμου,
βῆτε Πλειάδας ὑπὸ μέσας
Ωρίωνά τ' ἐννύχιον, 1490
καρύξατ' ἀγγελίαν
Ἐνδρόταν ἐφεζόμεναι,
Μενέλεως δτι Δαρδάνον
πόλιν ἐλῶν δόμον ἥξει.
- μόλοιτέ ποθ' ἵππιον οἶμον στρ. β'
δι' αἰθέρος ἱέμενοι
παῖδες Τυνδαρίδαι,
λαμπρῶν ἄστρων ὑπ' ἀέλλαισιν·
οἱ ναιέτ' οὐράνιοι
σωτῆρες τᾶς Ελένας, 1500

EYPÍPÍDOY

γλαυκὸν ἔπιτ' οἶδμα κνανόχροοά τε κυμάτων
φόδια πολιὰ θαλάσσας,

1505

ναύταις εὐαεῖς ἀνέμων

πέμποντες Διόθεν πνοάς.

δύσκλειαν δ' ἀπὸ συγγόνου

βάλετε βαρβάρων λεχέων,

ἄν Ἰδαίων ἐρίδων

1510

ποιναθεῖσ' ἐκτήσατο, γᾶν

οὐκ ἐλθοῦσά <ποτ'> Ἰλίου

Φοιβείους ἐπὶ πύργους.

ΑΓ. ἄναξ, σὲ κάλλιστ' ἐν δόμοις ηὔρικαμεν·

ώς καίν' ἀκούση πήματ' ἐξ ἐμοῦ τάχα.

ΘΕ. τί δ' ἔστιν; ΑΓ. ἄλλης ἐκπόνει μηνιστεύματα

1515

γυναικός· Ελένη γὰρ βέβηκ' ἔξω χθονός.

ΘΕ. πτεροῖσιν ἀρθεῖσ' ἢ πεδοστιβεῖ ποδί;

ΑΓ. Μενέλαος αὐτὴν ἐκπεπόρθμενται χθονός,

ὅς αὐτὸς αὐτὸν ἦλθεν ἀγγέλλων θανεῖν.

ΘΕ. ὡς δεινὰ λέξας· τίς δέ νιν ναυκληρία

1520

ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; ἄπιστα γὰρ λέγεις.

ΑΓ. ἦν γε ξένω δίδως σύ· τούς τε σοὺς ἔχων

ναύτας βέβηκεν, ώς ἀν ἐν βραχεῖ μάθης.

ΘΕ. πῶς; εἰδέναι πρόθυμος· οὐ γὰρ ἐλπίδων

εἴσω βέβηκα μίαν ὑπερδραμεῖν χέρα

1525

τοσούσδε ναύτας, ὃν ἀπεστάλης μέτα.

ΑΓ. ἐπεὶ λιποῦσα τούσδε βασιλείους δόμους

ἡ τοῦ Διὸς παῖς πρὸς θάλασσαν ἐστάλη,

σοφώτατ' ἀβρὸν πόδα τιθεῖσ' ἀνέστενε

πόσιν πέλας παρόντα κού τεθνηκότα.

ΕΛΕΝΗ

ώς δ' ἥλθομεν σῶν περίβολον νεωρίων,
Σιδωνίαν ναῦν πρωτόπλοον καθείλκομεν
ζυγῶν τε πεντήκοντα κάρετμῶν μέτρα
ἔχουσαν. ἔργον δ' ἔργον ἐξημείβετο·
οὐ μὲν γὰρ ἵστον, οὐ δὲ πλάτην καθίστατο,
ταρσόν τε χειρί, λευκά θ' ἵστι εἰς ἐν ἦν,
πηδάλιά τε ζεύγλαισι παρακαθίετο.

1530

καν τῷδε μόχθῳ, τοῦτ' ἄρα σκοπούμενοι,
Ἐλληνες ἄνδρες Μενέλεω ξυνέμποροι
προσῆλθον ἀκταῖς ναυφθόροις ἡσθημένοι,
πέπλοισιν, εὐειδεῖς μέν, αὐχμηροὶ δ' ὁρᾶν.
ἴδων δέ νιν παρόντας Ἀτρέως γόνος
προσεῖπε δόλιον οἴκτον ἐς μέσον φέρων·

1540

ὦ τλήμονες, πῶς ἐκ τίνος νεώς ποτε
Ἄχαιόδος θραύσαντες ἤκετε σκάφος;
ἄρ τοι Ἀτρέως παῖδ' ὀλόμενον συνθάπτετε,
δν Τυνδαρὶς παῖς ἥδ' ἀπόντα κενοταφεῖ;

1545

οἱ δ' ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητῷ τρόπῳ,
ἐς ναῦν ἔχώρουν Μενέλεω ποντίσματα
φέροντες· ἡμῖν δ' ἦν μὲν ἥδ' ὑποψία
λόγος τ' ἐν ἀλλήλοισι, τῶν ἐπεσβατῶν
ώς πλῆθος εἴη· διεσιωπῶμεν δ' ὅμως
τοὺς σοὺς λόγους σφύζοντες· ἀρχειν γὰρ νεώς
ξένον κελεύσας πάντα συνέχεας τάδε.

1550

καὶ τάλλα μὲν δὴ ὁδίως ἔσω νεώς
ἐθέμεθα κονφίζοντα· ταύρειος δὲ ποὺς

1555

EYPΙΠΙΔΟΥ

οὐκ ἥθελ̄ ὁρθὸς σανίδα προσβῆναι κάτα,
ἀλλ̄ ἐξεβρυχᾶτ̄ ὅμμ̄ ἀναστρέφων κύκλῳ,
κυρτῶν τε νῶτα κάς κέρας παρεμβλέπων
μὴ θιγγάνειν ἀπεῖογεν. ὁ δ̄ Ἐλένης πόσις
1560 ἐκάλεσεν· ὡς πέρσαντες Ἰλίου πόλιν,
οὐκ εἰς ἀναρπάσαντες Ἐλλήνων νόμῳ
νεανίαις ὅμοισι ταύρειον δέμας
ἐς πρῶραν ἐμβαλεῖτε— φάσγανόν θ̄ ἄμα
πρόχειρον ὠθεῖ— σφάγια τῷ τεθνηκότι;

1565 οἱ δ̄ ἐς κέλευσμ̄ ἐλιθόντες ἐξανήρπασαν
ταῦρον φέροντές τ̄ εἰσέθεντο σέλματα.
μονάμπινκον δὲ Μενέλεως ψήχων δέρην
μέτωπά τ̄ ἐξέπεισεν ἐσβῆναι δόρυ.

1570 τέλος δ̄, ἐπειδὴ ναῦς τὰ πάντ̄ ἐδέξατο,
πλήσασα κλιμακτῆρας εὐσφύρου ποδὸς
Ἐλένη καθέζετ̄ ἐν μέσοις ἑδωλίοις,
ὅ τ̄ οὐκέτ̄ ὃν λόγοισι Μενέλεως πέλας·
ἄλλοι δὲ τοίχους δεξιοὺς λαιούς τ̄ ἵσοι
1575 ἀνήρ παρ̄ ἄνδρ̄ ἔζονθ̄, ὑφ̄ εἶμασι ξίφη
λαθραῖς ἔχοντες, δόθιά τ̄ ἐξεπίμπλατο
βοῆς, κελευστοῦ φθέγμαθ̄ ὡς ἡκούσαμεν.

1580 ἐπεὶ δὲ γαίας ἦμεν οὗτ̄ ἄγαν πρόσω
οὗτ̄ ἐγγύς, οὗτως ἥρετ̄ οἰάκων φύλαξ·
ἔτ̄, ὡς ξέν̄, ἐς τὸ πρόσθεν— ἦ καλῶς ἔχει—
πλεύσωμεν; ἀρχαὶ γὰρ νεώς μέλουσι σοί.
ὁ δ̄ εἶφ̄· ἀλις μοι. δεξιὰ δ̄ ἐλῶν ξίφος
ἐς πρῶραν εἴρπε κάπι ταυρείῳ σφαγῇ
σταθεὶς νεκρῶν μὲν οὐδενὸς μνήμην ᔹχων,
τέμνων δὲ λαιμὸν ηὔχετ̄· ὡς ναίων ἄλα

πόντιε Πόσειδον Νηρέως θ' ἄγναι κόραι,1585
 σώσατέ μ' ἐπ' ἀκτὰς Ναυπλίας δάμαρτά τε
 ἄσυλον ἐκ γῆς. αἷματος δ' ἀπορροαὶ
 ἐς οἶδμ' ἐσηκόντιζον οὔροιοι ξένῳ.
 καὶ τις τόδ' εἶπε· δόλιος ή ναυκληρία.
 πάλιν πλέωμεν· ἀξίως κέλενε σύ,1590
 σὺ δὲ στρέφ' οἴακ'. ἐκ δὲ ταυρείου φόνου
 Ατρέως σταθεὶς παῖς ἀνεβόησε συμμάχους·
 τί μέλλετ', ὡς γῆς Ελλάδος λωτίσματα,
 σφάζειν φονεύειν βαρβάρους νεώς τ' ἄπο
 ρίπτειν ἐς οἶδμα; ναυβάταις δὲ τοῖσι σοῖς1595
 βοῶς κελευστὴς τὴν ἐναντίαν ὅπα·
 οὐκ εἴρ' ὁ μέν τις λοῖσθον ἀρεῖται δόρυ,
 ὁ δὲ ζύγ' ἄξας, ὁ δ' ἀφελῶν σκαλμοῦ πλάτην
 καθαιματώσει κρᾶτα πολεμίων ξένων;
 ὁρθοὶ δ' ἀνῆξαν πάντες, οἵ μὲν ἐν χεροῖν1600
 κορμοὺς ἔχοντες ναυτικούς, οἵ δὲ ξίφη·
 φόνῳ δὲ ναῦς ἐρρεῖτο. παρακέλευσμα δ' ἦν
 πρύμνηθεν Ελένης· ποῦ τὸ Τρωικὸν κλέος;
 δείξατε πρὸς ἄνδρας βαρβάρους. σπουδῆς δ' ὑπο
 ἔπιπτον, οἵ δ' ὠρθοῦντο, τοὺς δὲ κειμένους1605
 νεκροὺς ἀν εἰδες. Μενέλεως δ' ἔχων ὅπλα,
 ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι κατασκοπῶν,
 ταύτῃ προσῆγε χειρὶ δεξιᾷ ξίφος,
 ὥστ' ἐκκολυμβᾶν ναός· ἡρήμωσε δὲ
 σῶν ναυβατῶν ἐρέτμ'. ἐπ' οἰάκων δὲ βὰς1610
 ἄνακτ' ἐς Ελλάδ' εἶπεν εὐθύνειν δόρυ.
 οἵ δ' ἴστὸν ἥρον, οὔροιοι δ' ἥκον πνοαί.
 βεβᾶσι δ' ἐκ γῆς. διαφυγῶν δ' ἐγὼ φόνον

EYPPILOU

- καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς ἄλ' ἄγκυραν πάρα·
1615 ηδη δὲ κάμνονθ' ὁρμιατόνων μέ τις
ἀνείλετ', ἐς δὲ γαῖαν ἐξέβησέ σοι
τάθ' ἀγγελοῦντα. σώφρονος δ' ἀπιστίας
οὐκ ἔστιν οὐδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς.
- XO. οὐκ ἂν ποτ' ηὔχουν οὔτε σ' οὐδ' ήμᾶς λαθεῖν
1620 Μενέλαον, ὠναξ, ως ἐλάνθαρεν παρών.
- ΘΕ. ὡς γυναικείαις τέχναισιν αἰρεθεὶς ἐγὼ τάλας·
ἐκπεφεύγασιν γάμοι με. κεὶ μὲν ἦν ἀλώσιμος
ναῦς διώγμασιν, πονήσας εἴλον ἀν τάχα ξένους·
νῦν δὲ τὴν προδοῦσαν ήμᾶς τεισόμεσθα σύγγονον,
1625 ητις ἐν δόμοις ὁρῶσα Μενέλεων οὐκ εἶπέ μοι.
τοιγὰρ οὕποτ' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μαντεύμασιν.

ΘΕΡΑΠΩΝ

οὗτος ὡς, ποῖ σὸν πόδ' αἴρεις, δέσποτ', ἐς ποῖον
φόνον;

ΘΕ. οἴπερ ἡ δίκη κελεύει μ'. ἀλλ' ἀφίστασ' ἐκποδών.

ΘΕΡ. οὐκ ἀφήσομαι πέπλων σῶν· μεγάλα γὰρ σπεύδεις
κακά.

1630 ΘΕ. ἀλλὰ δεσποτῶν κρατήσεις δοῦλος ὡν;

ΘΕΡ. φρονῶ γὰρ εὖ.

ΘΕ. οὐκ ἔμοιγ', εἰ μή μ' ἐάσεις—

ΘΕΡ. οὐ μὲν οὖν σ' ἐάσομεν.

ΘΕ. σύγγονον κτανεῖν κακίστην—

ΘΕΡ. εὖσεβεστάτην μὲν οὖν.

ΕΛΕΝΗ

ΘΕ. ή με προῦδωκεν—

ΘΕΡ. καλήν γε προδοσίαν, δίκαια δρᾶν.

ΘΕ. τάμα λέκτρο' ἄλλῳ διδοῦσα.

ΘΕΡ. τοῖς γε κυριωτέροις.

ΘΕ. κύριος δὲ τῶν ἐμῶν τίς;

ΘΕΡ. δος ἔλαβεν πατρὸς πάρα. 1635

ΘΕ. ἄλλ' ἔδωκεν ἡ τύχη μοι.

ΘΕΡ. τὸ δὲ χρεών ἀφείλετο.

ΘΕ. οὐ σὲ τάμα χρὴ δικάζειν.

ΘΕΡ. ἦν γε βελτίω λέγω.

ΘΕ. ἀρχόμεσθ' ἄρ', οὐ κρατοῦμεν;

ΘΕΡ. δόσια δρᾶν, τὰ δὲ ἔκδικ' οὐ.

ΘΕ. κατθανεῖν ἐρᾶν ἔοικας.

ΘΕΡ. κτεῖνε· σύγγονον δὲ σὴν
οὐ κτενεῖς ἡμῶν ἑκόντων, ἄλλ' ἔμ²·〈ώς〉 πρὸ δεσπο- 1640
τοῖσι γενναίοισι δούλοις εὐκλεέστατον θανεῖν. [τῶν

ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ

ἐπίσχες ὁργὰς αἰσιν οὐκ ὁρθῶς φέρῃ,
Θεοκλύμενε, γαίας τῆσδ' ἄναξ· δισσοὶ δέ σε
Διόσκοροι καλοῦμεν, οὓς Λήδα ποτὲ
ἔτικτεν Έλένην θ', η πέφενγε σοὺς δόμους· 1645
οὐ γὰρ πεπομένοισιν ὁργίζῃ γάμοις,
οὐδὲ η θεᾶς Νηρῆδος ἔκγονος κόρη
ἀδικεῖ σ' ἀδελφὴ Θεονόη, τὰ τῶν θεῶν
τιμῶσα πατρός τ' ἐνδίκους ἐπιστολάς.

ἔς μὲν γὰρ αἰεὶ τὸν παρόντα νῦν χρόνον
κείνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἐχρῆν· 1650

EUPRIPILOU

έπει δὲ Τροίας ἔξανεστάθη βάθρα,
καὶ τοῖς θεοῖς παρέσχε τούνομ', οὐκέτι·
ἐν τοῖσι δ' αὐτῆς δεῖ νιν ἐζεῦχθαι γάμοις
ἔλθεῖν τ' ἐς οἴκους καὶ συνοικῆσαι πόσει.

1655

ἀλλ' ἵσχε μὲν σῆς συγγόνου μέλαν ξίφος,
νόμιζε δ' αὐτὴν σωφρόνως πράσσειν τάδε.
πάλαι δ' ἀδελφὴν κἄν πρὸν ἐξεσώσαμεν,
ἐπείπερ ήμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεούς·

1660

ἀλλ' ἡσσον' ἡμεν τοῦ πεπρωμένου θ' ἄμα
καὶ τῶν θεῶν, οἵς ταῦτ' ἔδοξεν ὅδ' ἔχειν.

1665

σοὶ μὲν τάδ' αὐδῶ, συγγόνῳ δ' ἐμῇ λέγω·
πλεῖν ξὺν πόσει σῷ· πνεῦμα δ' ἐξετ' οὐριον·
σωτῆρε δ' ἡμεῖς σῷ κασιγνήτῳ διπλῶ
πόντον παριππεύοντε πέμψομεν πάτραν.

1670

ὅταν δὲ κάμψῃς καὶ τελευτήσῃς βίον,
θεὸς κεκλήσῃ [καὶ Διοσκόρων μέτα
σπονδῶν μεθέξεις] ξένιά τ' ἀνθρώπων πάρα
ἔξεις μεθ' ἡμῶν, Ζεὺς γὰρ ὅδε βούλεται.
οὗ δ' ὥρισέν σε πρῶτα Μαιάδος τόκος,
Σπάρτης ἀπάρας, τὸν κατ' οὐρανὸν δρόμον,
κλέψας δέμας σὸν μὴ Πάρις γῆμειέ σε,
— φρονδὸν παρ' Ἀκτὴν τεταμένην νῆσον λέγω —
Ἐλένη τὸ λοιπὸν ἐν βροτοῖς κεκλήσεται,
ἐπεὶ κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο.
καὶ τῷ πλανήτῃ Μενέλεῳ θεῶν πάρα
μακάρων κατοικεῖν νῆσόν ἔστι μόρσιμον·

ΕΛΕΝΗ

- τοὺς εὐγενεῖς γὰρ οὐ στυγοῦσι δαιμονες.
[τῶν δ' ἀναριθμήτων μᾶλλον εἰσιν οἱ πόνοι].
- ΘΕ. ὦ παῖδε Λήδας καὶ Διός, τὰ μὲν πάρος
νείκη μεθήσω σφῶν κασιγνήτης πέρι.
ἔγὼ δ' ἀδελφὴν οὐκέτ' ἀν κτάνοιμ' ἐμὴν.
κείνη δ' ἵτω πρὸς οἶκον, εἰ δεοῖς δοκεῖ.
ἴστον δ' ἀρίστης σωφρονεστάτης θ' ἄμα
γεγῶτ' ἀδελφῆς διμογενοῦς ἀφ' αἰματος.
καὶ χαίρεθ' Ελένης οὖνεκ' εὐγενεστάτης
γνώμης, δ πολλαῖς ἐν γνναιξὶν οὐκ ἔνι.
- XO. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον ηὔρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

1680

1685

1690

stempeln!

Hinweise

Signatur

38.8° 8649

Stok

d

RS

Bub

AK

slm

Titelaufn.

AKB

ke./

FK

A Gmach. Lit.

ja

Bio K

Bild K

SWK

Sonderstandort

Signum

Ausleihe-
vermerk

III / 280 1d-G 54/60

ZFB Entsäuerung

13. Nov. 2007

38.8° 8649

1927